

ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. 33
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ. — ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΙΟΥΛΙΟΥ 1908
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΙΟΛΟΥ 31

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΩΡΙΑ

Η ΠΑΛΙΟΚΑΣΤΡΙΤΣΑ (Κερκύρας)

(Εκ τῆς φωτογραφικῆς συλλογῆς τῶν κ. κ. BOISSONNAD-ΕΛΕΓΓΕΡΟΓΙΑΚΗ)

ΑΓΩΝΕΣ ΑΓΓΛΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ

Όλη αυτή η ιστορία των Άγγλικών αγώνων, οι οποίοι μας ερχονται ειδήσεις τηλεγραφικά και ταχυδρομικά, έγιναν επίτιδες διά να μας βεβαιώση, ότι υπάρχουν και μερικά πράγματα εις τα οποία κανείς δεν ήμπορεί να μας περάση.

Δεν πρόκειται βέβαια περί του άλλου ή του δρόμου, ή του κολυμβήματος. Λαοί αθλητικώτεροι από ημάς, ιδρύσαντες παλαιστικάς όταν ήμεις εδώ ακόμη εθεωρούσαμεν την γυμναστικήν έχθρον της γραμματικής και επομένως έχθρον της ανθρωπότητας, είνε φυσικόν να έχουν και πόδια ελαστικώτερα από τα ίδια μας, και τα χέρια περισσότερο ευκίνητα. Άλλα μόνον το γεγονός, ότι αγωνιζόμεθα προς αυτούς, ότι τους άμφισπότημεν τὸ νικητήριον εδοφας βήμα προς βήμα, ότι συχνά άρπάζομεν μίαν έπιτυχίαν εις τὸν αέρα, ενώ περνῇ από πάνω μας, όλα αυτά είνε ἤδη άρκετά τιμητικά δι' ημάς.

Δύο τρεῖς Ὀλυμπιονίκαί, οι οποίοι θά γυρίσουν θριαμβευτικά από τούς αγώνας του Λονδίνου, δεν θά σώσουν βέβαια την φήμην του Έλληνικού αθλητισμοῦ. Εἰς τὸν τόπον μας όπου έβρισκάνθησαν τὰ παλαιά δένδρα και δεν έφυτύνθησαν ακόμη νέα, ώστε να έχωμεν την νέαν βλάστησιν πού μας χρειάζεται, ὁ άρχαῖος αθλητισμός δεν έπետρεφεν ὀριστικῶς ακόμη διά νά εγκατασταθῇ.

Έκείνο όμως εις τὸ ὅποιον εἶνε χαρακτηριστική ἡ διαφορά εἶνε ἡ διεξαγωγή τῶν αγώνων. Εἶδεν τὸ καλοκάγαθον Ἀθηναῖκόν κλίμα, πατριωτικώτερον από όλους τούς ἑλλήνας πατριώτας, να βάζει τὰ δυνάτα του όταν πρόκειται περί διεκδικήσεως εὐρεῖς τῆς Ἀθήνας. Μολοντι οἱ ἀγῶνες γίνονται εἰς μίαν ἐποχὴν ἀκατάστατον ἀκόμη, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἀπριλίου όταν ὁ χειμὸν δεν μὲν εἶναι ἀκόμη ἀπολαυστική, ἐν τούτοις δεν ὑπάρχει παράδειγμα οὐδαμῶς ἀντιπολιτευσέως ἐκ μέρους τοῦ πατρὸς Διός.

Όλοι ἐνθυμώμεθα τούς πῶτονς Ὀλυμπιακοὺς, όταν μίαν ἡμέραν ὁ σφαιρὸς ἀπεράσως νὰ περῶν ὀλίγον τούς θεατὰς τοῦ Σταδίου. Οἱ Ἀθηναῖοι και οἱ ξένοι ἐντρομοὶ ἤνοιξαν τὰς θυβρέλλας και ἤνυσαν τὰ κεφάλια τὸν εἰς τὸν οὐρανόν. Μερικά βρονταὶ ἤλθαν ὡς γέλιο εἰσροῦς και περῶντος και ὀλίγα σταγόνες χονδροὶ πού ἐπλάτυνον εἰς τὸν στίβον ἐφάνησαν μύλων καρχαρίων ὠραίον παιδιῶν, τὸ ὅποιον ἀπεράσως νὰ παῖξαι μίαν φάρσιν.

Μετά δύο λεπτά τῆς ὥρας ὁ Ἀθηναῖος Φοῖβος ἐφάνισε τὸ Σταδίον ἐνῷ μερικά συνεκτικά πορφυρά έφευγαν βιαστικά ὡς νὰ συνηγωνίζοντο μὲ τὸν Λούην εἰς κάποιον αἰθέριον Μαραθώνειον δρόμον μακρὸν και ἀτελείωτον.

Καὶ ἐνῷ οἱ ἀθληταὶ βυθίζονται εἰς τὴν λάσπην και ἐνῷ οἱ καταράκται πού οὐρανοῦ ἀνοίγονται ἐπάνω από τὰ λεπτά φορέματα τῶν ἀθλητῶν, οἱ ἀγωνισταὶ παρελαύνουν ἐμπρός από τούς βασιλικούς δούκους με θυβρέλλας και ἀδιάρροχα, και οἱ θεαταὶ διά νὰ διευθυνοῦν εἰς τὸ Σταδίον μεταχειρίζονται αὐτοκίνητα με θερμάστρας και φοροῦν ἀδιάρροχα και ὑψηλά υποδήματα. Εἰς τὸ δημοσιογραφικόν θεωρεῖον οἱ δημοσιογράφοι ἠναγασθήσαν νὰ ἔχουν διαρκῶς ἀναμμένα τὰ ἡλεκτρικά διά νὰ κατορθώσουν νὰ κρατήσουν σημειώσεις και οἱ Ἑλλανδοὶ καὶ ὀπλισθῶσαν με κιάλια ἐκτοξεύονται διά νὰ ἡμετορέσουν νὰ παρακολουθήσουν τ' ἀγωνίσματα.

Μία ἄγγλική ἐφημερίς δημοσιεύει δύο εἰκόνας από τὸ Σταδίον. Εἰς τὴν μίαν ἕνας κύριος και δύο κυρία κατεβαίνουν από τὸ αὐτοκίνητον διά νὰ εἰσελθῶν εἰς τὸ Σταδίον. Ὁ κύριος φορεῖ γούλαν και ἔχει σμικρόμενον τὸν γιᾶκά του. Αἱ κυρία εἶνε γυμνῆαι εἰς βαθύτητα ἐπαυροφῶρα. Ὁ ἡμετέρος με δύο θυβρέλλας ἀνοικτάς προφυλάττει τούς κυρίους του από τὴν οργὴν τοῦ οὐρανοῦ.

Εἰς τὴν ἄλλην εἰκόνα ἕνας θεατῆς εἰς δόκιλον γυμνῆν πλεύσας τοῦ Σταδίου με τὸ καπέλλον χωμένον ἑως τ' αὐτὰ και με ἀνοικτὴν τὴν θυβρέλλαν, βλέπει χορὴς νὰ κατορθώσῃ νὰ κρατήσῃ τὰ δόντια του.

Γ. ΓΕΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

«Υμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ Κόσμου».

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΦΩΣ

Καθὼς εἰς τὸν φυσικόν Κόσμον ἔρχεται πρῶτον νὰ δημιουργηθῇ τὸ φῶς και κατόπιν ἡ ζωή και ἡ κίνησις, οὕτω και εἰς τὸν ἠθικόν Κόσμον παρέχει νὰ προηγηθῇ ἡ γνώσις, ἥτις εἶνε τὸ φῶς τοῦ νοῦς, και νὰ ἀκολουθῇ κατόπιν ἡ εὐθὺντης τῶν πράξεων και ἡ δικαιοσύνη, πρεπε δηλαδὴ νὰ μνησθῇ τις πρῶτον τι πρέπει νὰ πράττει πειθόμενος ἐς ἐπιχειρημάτων ἰσχυρῶν διὰ ὁρεῖται οὕτω και ὄχι ἄλλως νὰ πράττει και ἔπειτα νὰ ἐπιχειρῇ νὰ πράξῃ τὸ ὁρεῖλόμενον. Ἐπειδὴ δὲ μνησθῇ τις καὶ ἀγαθὰ και ποιεῖν, ἀνάγκη νὰ καθοδηγηθῇ ὁ ἐπιχειρημάτων ἰσχυρῶν διὰ τὰ μὲν ποιεῖν ὡς ἀντικείμενα πρὸς αὐτὸ τὸ φῶς τοῦ νοῦς, ὁρεῖται νὰ ἀπορρίψῃ, τὰ δὲ ἀγαθὰ ὡς συντείνοντα εἰς τὴν αἵσθησιν τοῦ πνευματικοῦ φωτός και εἰς τὴν διαίτησιν τῆς πνευματικῆς αἰγλῆς τῆς ψυχῆς ὁρεῖται νὰ πράττει. Ὁ οὕτω δὲ πεισθεὶς και ὀδηγηθεὶς οὐδὲν ἔκρον κατόπιν θὰ πράξῃ εἰ μὴ τὸ ἀγαθόν και ἀρετὸν τῷ Θεῷ. Ποῖα δὲ εἶνε τὰ ἐπιχειρήματα αὐτὰ; 1) Τὰ ἠθικά συγγράμματα και ἡ διὰ ζωῆς φωνῆς διδασκαλία και 2) Ἡ πείρα τῶν ἄλλων και τὸ εὖσεβες παράδειγμα αὐτῶν. Διὰ τῶν δύο τούτων πνευματικῶν μέσων ὁ νοῦς και ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου καθοδηγεῖται εἰς τὴν γνώσιν τοῦ ἀγαθοῦ και ἐντέθειν πληροῦται πνευματικῷ φωτός, ὅπερ εἶνε αὐτὸς ὁ Θεός, αὐτὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ὅπερ ἐπιφάνει ἐπὶ τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων και φωτίζει ταύτας διευθύνον ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ οὐνοῦ πρὸς τὸ λαμπρὸν και ἀνέσπερον φῶς. Πᾶσα ψυχὴ εἶνε ἀνήγων τὸ φῶς τοῦ Θεοῦ. Ἡμεῖς τῆς δικαιοσύνης τοῦ ἀντιλήπτοντος και φωτίζοντος τὰς καρδίας, ἔχει ἀνάγκη ὁλοῦ τοῦ νου καὶ τῶν πόλεμον. Καθὼς ἡ γῆρα ἐκείνη ἦν ἀπολέσασα τὴν δαρχίην ἤγαγε πρὸς τὸν λυχνόν, ἐφῶτις τὸν οἶκον αὐτῆς, τοῦτο δὲ φωτισθέντος εὐρεθῇ ἡ δαρχίη ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ κεχωρμένη, οὕτω και ἡ ψυχὴ δεν δύναται ἀπ' ἐνῆς νὰ εὖσῃ καὶ διακοσμήσῃ τοὺς ἰδίους λογισμοὺς της, ἀλλ' εὐθὺς ὡς ἀναφύῃ ὁ θεὸς τοῦ λόγου ὁμοῦς φωτίζεται ὁ οἶκος αὐτῆς και τότε βλέπει διὰ οἱ λογισμοὶ της εἶναι κεχωρμένοι εἰς τὴν ἀκαθαρσίαν και εἰς τὸν βόρβον τῆς αμαρτίας, διὰ αὐτοὺς τὴν εἰκόνα αὐτῆς παραβάσει τὴν ἐντολήν. Αὐτὸ λοιπὸν τὸ πνευματικόν φῶς, τὸ φωτίζειν πάντα ἀνθρώπων λογισμοὺς εἰς τὸν Κόσμον, ἂν δέμεθα νὰ λάμψῃ ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν. Αὐτὸ τὸ πνευματικόν φῶς ἂν ἀναφύῃ ἐν εἰς τὰ παραδείγματα και τὰς πράξεις τῶν ἄλλων ἐναρέτων και εὖσεβῶν και εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ θεοῦ λόγου. Αὐτὸ τὸ πνευματικόν φῶς ἀπατεῖ ὁ Σπῆς, ἵνα οἱ ἐπ' αὐτοῦ ἐμπνευσθέντες Μαθηταὶ τοῦ μεταδόσαντος εἰς τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους, γυμνοῦν διὰ τῶν καλῶν ἔργων ὑπόδειγμα τῶν ἄλλων. Τοιαῦτη τέλος ἀπαίτησιν εἶναι παρὰ τῶν Ποιμένων τὸν τεταγμένον πρὸς προύρησιν τῆς χριστιανικῆς Ποίμενης και ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν, ἥτις βοητοφρονούσα πρὸς τοὺς χειροτονοῦμένους Ἀρχιερεῖς «οὕτω λαμβάντω τὸ φῶς ὅμων ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων», οὐδὲν ἔκρον ἐννοεῖ, εἰ μὴ ὅπως οὗτοι διὰ τῶν ἐναρέτων ἔργων τὸν γίνονται ὑπόδειγμα τοῦ Ποιμνίου τῶν, διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν πείσων τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὸν ἔργον, ἀπὸ ὁρεῖται νὰ πράττουν και διὰ τοῦ θεοῦ φωτός ἐπ' οὗ ἐμφοροῦνται, ὡς θεοπαρόντων, φωτιστῶν και καθοδηγησῶν τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εὖσεβείας και τῆς ἀρετῆς.

Περαεὺς, Κυριακὴ 13 Ἰουλίου 19. ΠΕΤΡΟΠΕΤΣΙΩΤΗΣ

Η ΑΚΑΡΔΗ

Δὸς τῆς μαροῦθι με καρδιά
ποῦ σοὺ ζητᾷ παράρη,
και μὴ τὴν κάνει ἀδικία
στὸ δρόμο νὰ φωτίζῃ.

Δὸς τῆς και πᾶς τῆς το και οὐ
γὰ νὰ τὸ καταλάβῃ
πὺς και μαροῦθι ἀκαρδο
κανεῖς δεν ἀγοράζει.

Πέγος (Ήλιας) "ΖΙΑ-ΜΠΑΛΑ"

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Μετά μεγάλης χαρᾶς ἐμάθονεν διὰ ἡ δεοποιῆς Μαρίκα Ἑμμ. Ζαλοκώστα, ἥρτισεν κατὰ τὰς ἐξετάσεις της. Ἐκ καρδίας της εὐχόμεθα καλὴν προόδον. Γ. Α. Κ. Ν.

Ἡ τελειόφοιτος τοῦ Ἀρσακείου Ἀθηνῶν ἀγγελομορφος Δις Ἀθηνᾶ Ν. Φιλοπούλου, ὑποστάσας νουνομίας ἐξετάσεις, μετὰ ζήλευτὴν ἐπιτυχίαν, ἡξιωθὲν διελθόντας διδασκαλίας. Εἰχόμενος λαμπρὸν μέλλον τῇ νερᾷ διδασκαλίᾳ συγκαίρομεν αὐτὴν καθὼς και τοὺς γονεῖς αὐτῆς. Μ. Κ. Ξεν.

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ
ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ Ἑλλὴν ἀθλητῆς Κ. Τσικλητήρας λαβὼν μέρος εἰς δύο ἀγωνίσματα, εἰς τὸ μὲν ἤλθε πρῶτος εἰς τὸ ἄλλο δεύτερος, ἡ γενέτειρα πόλις Πύλος ἐπανηγύρισε τὰς νίκας του.

Κατὰ τινα φήμην σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς τοῦ Μουνηρ πλοῦς ἦτο νὰ ἐξοφυλίσῃ εἰς τὴν Τουρκίαν συμπραξὶν στρατιωτικὴν ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, Σερβίας και Ρουμανίας, ὅπως κηρύξῃ τὸν πόλεμον πρὸς τὴν Βουλγαρίαν και δώσῃ οὕτω διέξοδον εἰς τὸ ἔκτραν ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ στρατιωτικῶν κινήμα.

Ἐπίσης ὁ ἀθλητῆς Τσικλητήρας ἐνίκησεν εἰς τὸ ἄλμα εἰς ὕψος ἀνευ φορέας.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας Φαλλιέρ ἐπισκέφθη τὴν Κοπεγχάγην.

Ὁ Σουλτάνος ἐνεκεν τῶν τελευταίων κινήματων τῶν Νεοτούρκων, ἀπεκάλυψε τοὺς ὑπονογούς τὸν προδότης. Ὁ Ναζὶμ Πασσάς ἐφρονεθῆ ὡς μὴ ἀποδεχόμενος τὸ κίνημα, ὑπὸ Νεοτούρκων. Ἐπίσης ὁ φρονεθεὶς Μουστα βῆς φέρε 34 τραύματα.

Ἡ δίκη τοῦ Ὁλέμβουργ ἀνεβλήθη και πάλιν ἐπ' ὀφίστον.

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας ἀπέθανε.

Ὁ Ταῖδ Πασσάς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τοῦ Μεγάλου Βεζύρου, ἔλαβε δὲ ἀποστῆν ἐξουσίαν παρὰ τοῦ Σουλτάνου ὅπως κατατελῇ τὴν ἐπανόστασιν ὅπως αὐτὸς θέλει. Ὑφαινεταὶ μεγάλῃ συνομοσίᾳ κατ' αὐτῆς τῆς ζωῆς τοῦ Σουλτάνου.

ΛΕΙΣ ΓΕΡΟΝΤΟΚΟΡΗΝ

Ἐ τῶν μαλλιών τὴν δόμωσιν ὅαρη
Μὰ σου κάτασση τρεῖς μονάχη
Μελετᾷ τὰ παλὰ της τὰ χρόνια
Και ταῖς ἄλλαις με πόνο θωρεῖ
Σκεπασμένης νὰν ὀλαις με χιόνια
Και ν' ἀλλάζουν με λίγη. . . βαρὴ.

Γεώργιος Α. Στυλιανίδης

Τέτοια ἐφόδια νὰ ἀποκτεῖ τα ὅποια νὰ συγκλημ-
βῶσι με σὰς διὰν νανηγήσεται.

Ἀριστοτέλης

Τόσφ διαφέρουν οἱ πεπαιδευμένοι ἀπὸ τοὺς ἀπαι-
δεμένους ὅφρ το λογικὸν ζῶον τοῦ ἀλόγου, και ὁ ἔχων
ὀφθαλμοὺς ἀπὸ τὸν τυφλόν.

Πυθαγόρας

Σοφία εἶνε γνώσις ἀνευ ὑποθέσεων, γνώσις τῶν
παντοτεινῶν πραγμάτων, γνώσις θεωρητικὴ τῆς
αἰτίας τῶν πραγμάτων.

Πλάτων

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΔΗΜ. Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἀρχεται λειτουργοῦν ἀπὸ τῆς 1ης προσε-
χούς Σεπτεμβρίου.

Αἱ φροντιστηριακά ἀσκήσεις εἰς πάντα
τὰ μέρη τῆς Ἑπιστήμης θά γίνωνται κατὰ
τὸ τελειότερον τὸν συστημάτων τὸ τοῦ
σοφοῦ Γερμανοῦ Ρομαιοτοῦ Holzschu-
her. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο ἡ Ἑπιστήμη
ἐκμανθάνεται τελείως και εἰς ὀλίγον χρό-
νον διότι δι' αὐτοῦ τῶνον ἀπολυοῦνται
και τῶνον μεθοδικῶς ἀναλύονται πᾶσαι αἱ
νομικαὶ διατάξεις και πάντα τὰ νομικά
προβλήματα, ὥστε ἀποτυπῶνται ἐν τῇ
μνήμῃ ἀνεξαικτίτως. Εἶνε δὲ τὸ σύστημα
τοῦτο και τὸ μόνον ὅπερ προσαρμόζεται
εἰς τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐξετάζονται οἱ
κ. κ. Καθηγηταὶ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ
ἡμετέρου Πανεπιστημίου.

Διδασκαλία και ἀσκήσις δύο ὥρων καθ' ἑκάστην.

Πᾶσα πληροφορία δίδεται μέχρι τῆς 1ης
Σεπτεμβρίου, εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἑλ-
λάδος.

Καὶ τὸ ἀεὶ ἐξακολουθοῦν νὰ φωνᾷ δροσερὸ και
μυρωμένο και τὰ δένδρα, πού ἀνάγρη ἀνάρρη φέ-
ροναν γύρω και μέσα στὴς ρεματιές, ἐκίαναν τὴς
κορυφῆς τῶν με γρόνον σὺν λεπτὸ φθόμῳ τῆς αἰσῆς.

Καὶ προχωροῦσιν ἡ νύχτα σὺν μεγάλῳ πρὸς δρόμο
της, παρασφονταὶ δια μαστῆς τῆς σὺν νὰ τὴ εἶχε μα-
ρμεῖ, σὺν νὰ τὴ εἶχε δεμένη σὺν σποτεινῇ τῆς ἡμέρας.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ὁ ἡμερησίος τύπος ἐξακολουθεῖ νὰ μᾶς ἀτα-
σολῇ με τὴν ἱστορίαν τοῦ Χελιδονιοῦ, και τοῦ
Κόσμου και Ἡμιόδομου. Τὸ πρῶτον εἶνε ἔργον
τὸ ὅποιον ἐπαύθη και δεν ἐπέτυχε, τὸ ἄλλο εἶνε
δράμα τὸ ὅποιον φαίνεται ὅτι ἀπέτυχε πρὶν ποι-
θῇ και πεισματώδης ἀγὼν διεξάγεται μετὰ
τὸν ἐνδιαφερομένον. Ἐξ ἄλλου ἐρχονται οἱ δρα-
ματικοὶ συγγραφεῖς τῆς τελευταίας ἐσοδείας, οἱ
ὅποιοι διαμαρτύρονται κατὰ τῶν ἐπιθεωρησῶν,
κατὰ τῶν θιάσων οἱ ὅποιοι δεν ἐγνοοῦν νὰ κατε-
βάσων ἀπὸ τὰ προγράμματα, ἔργα ἐπιτυχάνοντα,
και δίδοντα ἀρκετὰ σεβάστια ποσὰ εἰσπράξεων,
διὰ νὰ δώσουν τὴν θέσιν τοὺς εἶνε ἔργα νέα, και
φιλολογικώτερα, και κατὰ τὸν κοινὸν τὸ ὅποιον
φαίνεται τῶσον ἀνοικτήριον ἀρεσκόμενον εἰς ἐλα-
φὰ ἔργα κατὰ προτίμησιν. Καὶ πράγματι πολλὰ
ἔργα ἀπεσφύρισαν, και ὅσα ἐμείναν εἶνε ἀμφίβο-
λον ἂν θὰ ἀναβρίσασθον πρὸ τοῦ Σεπτεμβρίου.
Ἐκτὸς τῶν δύο κεντροῦν θεάτρων εἰς τὰ ὅποια
παίονται συνεχῶς αἱ γνωσταὶ ἐπιθεωρήσεις και
τὰ λοιπὰ θέατρα τελευταίως περιορισθῶσαν εἰς
ἔργα παρελθόντων ἐποχῶν, εἰς τὰ ὅποια ὅμως
κωμωχεῖ τὸ ἄσμα. Ἀν ἐροῖτε κανεῖν ἐν βλεμῇ
καὶ τὰ προγράμματα διὰ ἐνεθνηεῖτο τὰ ἀθηναῖκα
θέατρα τοῦ 1895. Καὶ παρήλασαν ἡ Γκόλφω, ἡ
Τύχη τῆς Μορούλας, ἡ Βοσκοπούλα, οἱ Μυλωνά-
δες, πρωτοστατοῦντος τοῦ ἡρωικοῦ Λόν Κιζότη.
Μόνον τὸ Πανελλήνιον ἐμεινε πιστὸν εἰς τὸ γαλ-
λικὸν δραματολόγιον με τὴν Ἀγαπίτσα και τὴν
Νύφη μου και με ἀραιώτερον ἀκροατήριον τῶν
ἄλλων θεάτρων. Τὸ κοινὸν μετεβλήθη πολὺ
ἐσπῆρας. Ἐπὶ τῆς εἰς τὸ θέατρον τὸ φαιδρὸν
καὶ τὴν διαμέσῳν και ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν φιλο-
λογίαν και τὴν τέχνην. Καὶ οἱ θαλασραὶ τῶσον
ἐκ κατήκοντος πρὸς τὸ κοινὸν τὸ ὅποιον πληροῦ-
ναι ὅσον και ἐκ βιομηχανικῆς ἀνάγκης ὁρεῖται
νὰ συμβαδίζον με τὰς ἀπαιτήσεις του. Καὶ τὸ
λεγομένο κοινὸν δεν ἀπαρτίζον οὐτε πέντε,
οὐτε δεκά πρόσωπα. Κανεῖς βεβαίως δεν θὰ ἐ-
παυέσθῃ τὸν ἀστρογίαν τοῦ κόσμου τοῦ θεατρου
πρὸς τὰ σοβαρά και καλὰ ἔργα, ἀλλὰ και νὰ κα-
τηγορήσῃ κανεῖς τὸ κοινόν, διὰ τὴν ἀδυναμίαν
του αὐτὴν θὰ ἦτο τολημῶν.

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ

Ἡ νύχτα εἶχεν ἀπλόσῃ τὸν μαῦρον τῆς μαυθῆς,
πᾶσιμα ἄγρυπτα σὺν καθάρῳ οὐρανῷ σὺν νύμφῃ
πᾶσι φαεινῶν τὸ μέγαλόν τῆς νύχτας πανηγυρὶ και
τὸ θεῶμα μνησμένο και δροσερὸ, σὺν ἀπᾶν Νεαρί-
δας χᾶδι, ἀνέδενε τὰ φύλλα τῶν δένδρων, πού, σὺν
καὶς ὅμοια, στέκονταν φρουροὶ τῆς σιγαλῆς και τῆς
νεκρικῆς γαλήνης.

Τὸ μικρὸ χωριουδάκι με τὸ λευκὸν τοῦ χρώμα
το ἄγρὸ καὶ ὀπίστω χιμερὸν σὺν πλάγι τοῦ μικροῦ
βουντοῦ, εἰοίαζε με λευκὸ σημειὸν ἀπροσδιόριστο,
σὺν οὐνερο και σὺν φαντασίᾳ μέσα σὺν πικρῷ σκοτάδι,
πὺ ἡ νύχτα ἄπλωνεν ὀλοῦνα παντοῦ.

Ἀπὸ μακρὰν σὺν ἀπᾶν παντοῦ σιγαλῇ και
ἀνοικτῷ ἡμερῷ τὸ κελίσιμα τοῦ ποταμοῦ και τὸ
μοῖνον τραγοῦδι τοῦ Κούκκου ἤρσαν τὸ μυστήριον
τῆς νύχτας και τῆς νεκρικῆς γαλήνης.

Ἡ πλάση δὴ ἐκοιμώταν τὸν ἡσυχον ἔσπον τῆς
καὶ ζοῆς εἶχεν ἐποχωρήσει σὴν νέκρα και ἀμφιβο-
λῆ. Ὅλα ἐκοιμώοντο τὸν ἔσπον τὸν μακρόν τὸν ἔσπον
τῆς εἰσγίας και τὸ μυστήριον πὺ ἀπᾶν σὺν πέλῳ
ἀπλῶσαντες ἐμεγαλύνον σὴν μεγαλοπρέπεια τῆς νύχτας.
Και προχωροῦσιν αὐτὴ τὸν μελαγχολικὸν και ἡσυχον
δρόμον της και ἀπὸ τῆς τᾶστέρας με τὸ ἀμφιβολί-
ον φῶς τῆς φωτίζαν τὰ ἡσέκρη μονοπάτια σὺν
νύκτι ἀντολαμνίδες, ἐν ὅ ἀπὸ πέρα τοῦ σιγαλοῦ μονο-
πορίου τοῦ ποταμοῦ τῆς ἐκόνει τὸ περπατητέον
τροπῶδι.

Τὸ μυστήριον ἐμεγαλύνον ὀλοῦνα, ἡ σιγαλὴ και ἡ
νέκρα ἐβαλύνον ἐπὶ τῶνον τὸ μικρὸν χωριουδάκι,
ποῖαν γυμνῶν σὺν πλάγι τοῦ μικροῦ βουντοῦ ἐκοι-
μᾶτο, βυθισμένο, πῶς ἔξερε, σὺν πᾶσι ὄνεια γυμνᾶ
ἀπὸ χαρὰ και ἀγᾶλαιο.

Καὶ τὸ ἀεὶ ἐξακολουθοῦν νὰ φωνᾷ δροσερὸ και
μυρωμένο και τὰ δένδρα, πού ἀνάγρη ἀνάρρη φέ-
ροναν γύρω και μέσα στὴς ρεματιές, ἐκίαναν τὴς
κορυφῆς τῶν με γρόνον σὺν λεπτὸ φθόμῳ τῆς αἰσῆς.

Καὶ προχωροῦσιν ἡ νύχτα σὺν μεγάλῳ πρὸς δρόμο
της, παρασφονταὶ δια μαστῆς τῆς σὺν νὰ τὴ εἶχε μα-

Εἶνε φανερόν λοιπὸν ὅτι ἐπαυθῆνεν ἡ ἐποχὴ
τοῦ κομειδυλλίου προαγγέλλονται και κομφοδία
ἀκόμη τοῦ σαλονιοῦ με ἄσματα, συγγραφεῖς δὲ
και μεταφρασταὶ κατενόησαν τὴν ἀδυναμίαν τοῦ
κοιντοῦ και καταφεύγουν εἰς τὸ ἄσμα βέβαιον ὄν-
τες ὅτι εἰς αὐτὸ ἔγκειται τὸ μέγιστον μέρος τῆς
ἐπιτυχίας. Ἀλλὰ και οἱ Γάλλοι συγγραφεῖς ἡσχι-
σαν ἤδη νὰ ποικίλουν τὰς κομφοδίας τῶν με ἄ-
σματα και εἰς τὸ Παρίσι παίζονταν ἡδὴ παρομοία
ἔργα.

Τὸ θέατρον τοῦ Συντάγματος ἐτοιμάζει δύο
κομφοδίας ἐν μεταφράσει μετ' ἁσμάτων, ὁ θια-
σος τῆς Ν. Σπηνῆς γυμνάζεται εἰς τὸν Μητροῦλον
τὴν ἐπορχακίην σάτυραν τοῦ Γρανίτσα, ἐπίσης
τὸ Σύνταγμα ἐτοιμάζει τὴν Πρωθυπουργίαν ἡ-
μειπιδωρήσιν τοῦ Μοραβίτην. Καὶ τὴν μονοτο-
νίαν αὐτὴν—ὄχι δυσάρεστον βεβαίως—ἐρχεται
νὰ διασκόπῃ τὸ Ἑλληνικὸν Μελοδράμα τοῦ Κα-
στελλῆναι με καλούς ἀοιδούς ὡς λέγεται.

Τὸ Πανελλήνιον ἀπηνήθη τ

Ὅ,τι διηποτε ζητήσετε διὰ τὰ ποδῆλάτα
 καὶ αὐτοκίνητά σας θὰ τὸ εὗρητε μόνον εἰς
 τὸ κατάστημα ποδηλάτων κ. **Βήχου.**
 Ἀριθ. 3. Περιβολος Βουλῆς
 Ἀριθ. Τηλεφώνου 590.

Είσι υιός του Κρέα και θέλει να εκδικηθῇ τὸν ἀδίκον θάνατον τοῦ πατρὸς σου.

Ὁ Κρατίνος ἐκυψέ τὴν κεφαλὴν, ὡς ἂν ᾔθελε, διὰ τῆς σωπῆς του, νὰ ἐμολογήσῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων τοῦ ἀδικοῦ.

— Ἐπείγω, ἐξηκολούθησεν ὁ Κρατίνος, ὅτι οἱ θεοὶ θὰ βοηθήσουν τὴν ἐσάν ἐπιθυμίαν σου. Βλέπω, μ' εὐχαρίστησιν μου, ὅτι τὸ σῶμα σου ἐγνώσκει τὴν νίκην ἐν τῇ Σταδίῳ, μολοντοὶ δὲν γνωρίζω πρὸς ποῖον πρόκειται ν' ἀντιμετωπῇ.

— Κατὰ σύμπτωσην, ἀπήντησεν ὁ Κρατίνος, ὁ ἀντίπαλός μου εἶν' ἐδῶ. Βλέπεις τὸν μεγαλῆροιν ἐκείνον νεανίαν, με τοὺς μαύρους ὀφθαλμούς; ὁ ἐπὶ τὴν στήν τὴν αὐτὴν γυμνάζεται εἰς τὸν δίσκον; Αὐτὸς εἶνε ὁ υἱὸς τοῦ Συρακουσίου Δημοξένου Κλέων, τὸν ἐποίησαν πιστεύειν ὅτι ἡ μοῖρα προώρισεν ὡς τὸν μέλλοντα ἀντίπαλόν μου.

— Βλέπω, ἐξηκολούθησεν ὁ Μίλων, ὅτι ὁ ἀντίπαλός σου εἶνε ἐπίσης στίβαρος καὶ φαίνεται καλῶς ἡσκημένος.

— Τοῦτο θὰ μὲ ἀναγκάσῃ ν' ἀσκηθῶ ἀκόμη περισσότερον.

— Γνωρίζεις τάχα ὁ Συρακουσίος ὅτι μέλλετε νὰ συναντησῶμε ποτὲ ἐπὶ τῆς παλαίστρας;

— Θὰ τὸ μὲν ταχέως, ἀκριβῶς διότι πρέπει: ἂ ἐτοιμασθῇ πρὸς τοῦτο.

Ὁ ἀγαθότατος Κρατίνος διέκρινεν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ Κρατίνου κάποιαν ἀστράτην μίσους, ὅταν ὤμιλε διὰ τὸν Κλέωνα.

Τοῦτο ἐξέπληξε τὴν ἀγαθὴν καρδίαν του καὶ τὸν ἠνάγκασε νὰ εἴπῃ.

— Ὁ ἀγὼν σὰς θὰ εἶνε εὐγενὴς καὶ μόνῃ ἱκανοποίησι καὶ ἐκδίκησιν διὰ σὲ θὰ εἶνε βέβαια ἡ νίκη. Ἐν τούτοις διακρίνω εἰς τοὺς λόγους σου μίαν ἐμπέδωσιν, τὴν ὅποیان δὲν δικαιολογεῖ ἡ ἡλικία σου.

Ὁ Κρατίνος ἐποφυρῶθη.

— Ἐγὼ εἰς δικαίον, ἀπήντησε... Μὰ παραφέρει ἡ ἀνιμνήσις τοῦ φρικτοῦ ἀδικήματος, τὸ ὅποιον ἐξήλωσε νεκρὸν ἐπὶ τῆς κονίστρας τὸν πατέρα μου. Ἀλλ' εἰς τὸ πάθος μου συντελεῖ καὶ ἄλλη ἀφορμή, ἡ ὅποια, ἐντρέπονται νὰ τὸ εἴπω, εἶνε μεγαλῆτέρα.

Ἡ περιέργεια τοῦ ἀδικοῦ ἐκινήθη.

— Τώρα ποῦ ἔκαμες ἀρχήν, ὀφείλεις νὰ τελειώσῃς.

— Φοβοῦμαι μήπως μὲ υποτιμήσῃς δι' ἐπὶ θὰ εἴπω, λέγει ὁ Κρατίνος.

— Εἶμαι δικαίος καὶ δὲν θὰ λησμονήσῃς ὅτι εἶσαι νεώτερός.

— Ἀγαπῶ... εἶπε χαμηλοφώνως ὁ Κρατίνος, ἐνῇ ἡ μορφή του ἤρχισε πάλιν νὰ χρωματίζεται.

— Καὶ ὁ Συρακουσίος ποῖαν σχέσιν ἔχει με τὸν ἐρωτᾷ σου;

— Ἀγαπᾷ.

— Ἀπὸ τὴν ἰδίαν κόρην;

— Ἀκριβῶς.

— Μὰ τοὺς Θεοὺς, ἰδοὺ μία πλοκή, ἡ ὅποια ὑπενθυμίζει τὰς τραγωδίας.

— Καὶ φοβοῦμαι ὅτι θὰ τὰς συνεχίσῃ, ἐπιθύρῃσεν ὁ Κρατίνος.

— Ὅχι, δὲ τόσῃ πολὺ. Ἀξίζει ὅρα γε τὸν κόπον μία κόρη ν' ἀνησυχῇ ἕνα νέον ὄψως σου;

— Ἀγαπῶ πολὺ, ἐπανέλαθεν ὁ Κρατίνος ἀντὶ ἄλλης ἀπάντησως.

— Ἀγάπα, νῆε, ἀλλὰ μὴ λέγῃς ἀφροσύνα, διότι τώρα μὲ ἀναγκάζεις νὰ σοὺ εἰπῶ καὶ τὸ ὅποιον δὲν εἶχα σκοπὸν.

— Ὁ Μίλων ὁ Κρατίνος εἶνε τόσο ἐνδοξος καὶ τόσο σεβαστός δι' ἐμὲ, ὥστε δύναμαι ν' ἀκούσω πᾶσαν συμβουλὴν του.

— Ὁ Μίλων εἶνε πρὸ παντὸς εὐκρινὴς καὶ θὰ σοὺ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν. Ἡ ἀλήθεια λοιπὸν εἶνε, ὅτι αἰσθάνομαι ἐντροπὴν δι' ὅσα ἤκουσα πρὸ ὀλίγου ἀπὸ σέ. Δὲν ἐπερίμενα ὅτι ἕνας νεανίας ὁγμῆς, εὐπλάστος καὶ ἀκμαίος, ἀκούμενος εἰς τὰ γυμνάσια καὶ ἐτοιμαζόμενος δι' εὐγενεῖς ἀγῶνας θὰ ἔλεγε ποτὲ τί μισοὶ ἕνα ὑψηλὸν τοῦ χάριν μίαν γυναῖκα. Πῶς δύναται νὰ συμπεριεσθῇ τὸ ποταπὸν μίσος με μίαν καρδίαν εὐγενή;

— Ἐγὼ εἰς δικαίον, ἐπιθύρῃσεν ὁ Κρατίνος, ἀλλ' εἰπέ μου, σεβαστὲ Μίλων, τί πταῖα ἐγὼ ἂν ἡ ψυχὴ μου παραφέρεται ἀπὸ τὴν ἀγάπην;

— Νεανικὰ φθαρία. Ἀγαπᾷς μίαν γυναῖκα. Καὶ δικαιολογεῖσαι με αὐτὸ, ὅτι πρέπει νὰ λησμονήσῃς τὸν ἀνδρισμὸν σου; Ὅτι σοὺ ἐπιτρέπεται νὰ λησμονήσῃς τὴν εὐγένειαν καὶ τὴν ἀρετὴν; Ἀλλὰ τότε τί ζῇς εἰς αὐτὸ ἐδῶ τὸ γυμνάσιον, τὸ χαλκεῖον τῶν ὀράτων σωμάτων καὶ τῶν ἀνδρικῶν χαρκτηρίων. Ἐδῶ εἶνε ὁ ναὸς τῆς υἱείας καὶ τῆς ἀλκῆς, εἰς τὸν ὅποιον δὲν χωροῦν μικρὰ αἰσθήματα καὶ ἀδυναμία. Σὺ ἀπετελεῖς μίαν παρανομίαν εἰς τὴν ἐποχὴν μας. Ἀφήνεις νὰ κυριεύσῃ ἀπὸ τὴν νόσον τῆς ἀγάπης, καθ' ἣν στήν τὴν γύρω σου βλέπεις ἄνδρας γίγαντας, οἱ ὅποιοι ὀδοῦν τὸν κόσμον πρὸς τὰ ἑμπρός. Εἶσαι ἐν στήν τὴν νοσηρὸν ἐν μέσῳ τῆς υἱείας καὶ τῆς ζωῆς. Ἀλλοιμονὸν εἰς τοὺς Ἑλληνας ἂν ἐπερίμεναν νὰ ὑφαισθῶν Παρθένους καὶ νὰ δοξάζον Μαρθένους, ἀπὸ ἀνθρώπων ἐρωτευμένων καὶ μικροφύχων.

Ὁ Κρατίνος ἐκυψέ τὴν κεφαλὴν.

Ἡδύνετο ἀνυπόφορον τὸ βάρος τῶν λόγων τοῦ Κρατίνου.

— Διατὶ δὲν ὤμιλες; τὸν ἠρώτησεν οὗτος.

— Ἄν ὀμιλήσω πρέπει ν' ἀπολογηθῶ καὶ ἡ ἀπολογία μου δὲν ἔμμελε ν' ἀκούσθῃ ἀπὸ τὸν ἐνδοξὸν νικητὴν τῆς Ὀλυμπίας.

— Λέγε ἐλευθέρως, ἐπανέλαθεν ὁ Μίλων, εἰπέ ὅ,τι θέλεις, διότι ὀφείλεις νὰ ἐξηγηθῇς.

— Ὁὖ ἔλεγα μίαν λέξιν μόνον καὶ ἂν ᾔθελες νὰ ἐμεινῇς εἰς τὴν ψυχὴν μου, θὰ εὐρίσκαες τὴν λέξιν ταύτην ἐπαρκῆ.

— Ποία εἶνε αὕτη ἡ μεγάλη λέξις;... Τὴν ἀκούω.

— Ἀγαπῶ, εἶπεν ὁ Κρατίνος.

— Αἱ λοιπὸν, δὲν θέλω νὰ ἐμεινῶ εἰς τὴν ψυχὴν σου καί, καθὼς προεῖπε, δὲν τὴν εὐρίσκω ἐπαρκῆ.

Τότε τί χρησιμεύει ἡ ἀπολογία μου; Ὁὖ εἶνε μίαν προσθήκη εἰς τὰς ἀφροσύνας τὰς ὅποιας εἶπα προηγουμένως.

— Τὴν περιμένω.

— Εἶμαι ἀφροσύνας καὶ ζῆτῶ τὸν ἱατρὸν τῆς νόσου μου, χωρὶς νὰ τὸν εὐρίσκω. Ὁμολογῶ ὅσα μοῦ εἶπες πρὸ ὀλίγου, προσπαθῶ νὰ τὰ ἐκτελέσω, ἀλλὰ τί πταῖα ἐγὼ ἂν δὲν δύναμαι νὰ τὰ κατορθώσω; Δὲν γνωρίζω ἂν ἡγάπησες ποτὲ, διότι τότε μόνον θὰ εἰμπορούσες νὰ ἐνοήσῃς ὅσα σοὺ λέγω.

Ἡμῶν ἤσυχον καὶ ἀμέριμον παίδιον. Ἡ ψυχὴ μου ἐφλέγετο ἀπὸ ὅλους τοὺς πόθους καὶ ἐδυνάετο ἐξ ὅλων τῶν ὀνείων, αἱ ὅποια κατέκλυν τοὺς ἀνθρώπους ὅλους τῆς ἐποχῆς μας. Ἡδυνάμην ὅτι εἶχα τὴν δύναμιν νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸ στάδιον τοῦ βίου με ἠθέρως καὶ πεποιθῶν. Ἐνερπύζοντο νὰ προσθέσω καὶ τί εἰς τὰ μεγαλουργήματα, τὰ ὅποια με περικυκλῶν. Ἀλλ' ἐνῇ ἐπρόχωρον θαρραλέως εἰς τὸν δρόμον τῆς ζωῆς, συνήντησα τὴν κόρην τῶν Συρακουσίων, μίαν γέννησαν καλλονὴν, ἡ ὅποια μ' ἐσταμάτησε. ἦτολν νὰ καταρσθῶ τὴν ὥραν ἐκείνην, καὶ ἐν τούτοις δὲν πάλιν νὰ τὴν εὐ-

λογῶ καὶ νὰ τὴν μακαρίσω. Ὁ πόθος μου εἶνε βαρὺς καὶ ἀκλήρως, ἀλλὰ μοῦ φαίνεται ἡλικίως, ὅσον προέρχεται ἐκ τῆς Μυρσίνης. Ὁ δρόμος μου ἦδη ἀνεκώρη. Τὰ πάντα καταρρέουν πέριξ μου. Βλέπω ὅτι θὰ ταφῶ ὑπὸ ἑρείπια, καὶ ἐμὸς δὲν δύναμαι ν' ἀπομακρυνθῶ ἐκ τοῦ κινδύνου διότι με ἐλκύει ἡ καταστρόφη...

Τὸ μέτωπόν του εἶχε καλυφθῇ ὑπὸ ἀλαφροῦ ἰδρώτος.

Τὸν ἀπέμεινε ταχέως καὶ ἐξηκολούθησεν:

— Ὅσα μοῦ εἶπες πρὸ ὀλίγου, εἶνε ἡ φωνὴ τῆς ἀληθείας. Τὰ δέχομαι καὶ τὰ ὀμολογῶ, ἀλλὰ παρὰ τὰς ἐμὰς καὶ αὐτὸ ἦτο τὸ σοβαρώτερον. Δὲν μοῦ εἶπες μὲ ποῖον τρόπον δύναμαι νὰ ἐπανάλθω εἰς τὴν ὁδόν, ἐκ τῆς ὅποιας ἐξεστράτην. Δὲν μοῦ εἶπες πῶς δύναμαι νὰ θεραπεύσω τὸ πάθος μου. Δὲν μοῦ ἔδωκες τὸ φάρμακον, τὸ ὅποιον ποθεῖ ἡ ψυχὴ μου.

Ὁ Κρατίνος ἤρχισεν νὰ αἰσθάνεται συμπάθειαν ἀλλὰ καὶ οἶκτον πρὸς τὸν νεανίαν.

Ἐνας ἄνθρωπος γιγαντώθηκε, πλοῖστος εἰς σάρκα καὶ δυνατός, ἄνθρωπος ὁγμῆς καὶ ὑπερέρως, δὲν ἤδυνετο νὰ ἐνοήσῃ τοὺς ὑστερικούς παροξισμούς τοῦ Κρατίνου καὶ ἀκόμη ὀλιγώτερον νὰ τοὺς παραδεχθῇ.

— Μοῦ ζήτησε, τοῦ λέγει, φάρμακον, ἀλλὰ δὲν μοῦ εἶπες, ποία εἶνε ἐπὶ τέλους αὕτη ἡ νόσος σου. Ἄν συνήντησες μίαν κόρην, ἔπρεπε νὰ παραφρονησῇς; Ἀλλ' ἂν συναντήσῃς δύο, τί ἀρὰ γε θὰ πάθῃς;

— Μὲ σαρκάζεις, Μίλων, καὶ ἴσως εἶμαι ἄξιος τοῦ σαρκασμοῦ σου, ἀλλ' ἠμολόγησε τοῦλάχιστον ὅτι δὲν δύναμαι νὰ μὲ σώσῃς.

— Μὰ τοὺς Θεοὺς, δὲν ἐννοῶ τίποτε. Ποῦ ἔγκειται ἡ ἀφορμὴ τοῦ πάθους σου; εἰς τὸ ὅτι ἀγαπᾷς; (Ἀκολουθεῖ)

Εἶναι δύο ἑβδομάδες τώρα ποῦ προανήγγελα στὴν Ἑλλάδα τὸν Μορέας καὶ μολὶς σήμερον τὸν δημοσίευσαν. Τὴν περσμένη φορὰ κάποια ἀγοραπορία τὸ ἀνέβλεπε καὶ πάλι σήμερον παρ' ὀλίγον ἀναβλήθη διότι ἡ ἀπόλεια μερικῶν σημειώσεων μου θὰ εἶχεν ὡς ἀμεσον συνέπειαν νὰ σὰς παρουσιάσῃ τὸν Μορέας μόνον κατὰ τὸ ἥμισυ. Ἐδυνάμην ὅτι εὐρέθησαν τὴν τελευταίαν στήν τὴν καὶ εἶται σὰς τὸν... παραδίδω ὁλόκληρον.

Ὁ ποιητὴς Jean Moréas εἶναι Ἑλληνας, γεννηθεὶς στὰς Ἀθήνας τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1859 καὶ ὀνομαζόμενος πραγματικῶς Ἰωάννης Παπαδανμαντόπουλος. Εἶναι ἀπόγονος ἐνδόξου ναυτικῶν οἰκογενειῶν αἱ ὅποια ἠρωτικῶς ἠγωνίσθησαν στὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821.

Ἐρπύζοντο ὅτι ἐταξιδεύσας σὲ πολλὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, δηλ. στὴν Φραγκφούρτη, Στουτγάρδη, Γενεύη, Ἀϊδελεβέργ, Ἰταλία, κλπ. καὶ τέλος στὸ Παρίσι ὅπου ἐμεινε δύο μῆνες, τὸ 1872. Ὑστερον, ἐξαναγύρισεν στὴν Ἑλλάδα ὅπου ὅπως δὲν ἐμεινε πολὺ, διότι ἡ νοσταλγία τοῦ Παρισιῶ τοῦ ἠνάγκασε νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν πρωτεύουσαν τῆς Γαλλίας ὀλίγα χρόνια ἀργότερα.

Ἀπὸ τότε ὁ Παπαδανμαντόπουλος ὀριστικῶς ἐγκαταλείπει τὸν Παρίσι, ἐπὶ τῆς ἡλικίας τῆς ἐποχῆς τῆς φιλοσοφίας μετὰ μὲν ἑπιτυχίαν. Ἐννοεῖται ὅτι ὅλα τὰ ἐργα του εἶναι γραμμένα γαλλιστῇ, καὶ αὐτὸς δὲ θεωρεῖται ὡς ποιητὴς Γάλλος, ἐξ Ἑλλήνων δὲ μόνον καταγόμενος.

Τὰ ἐργα του εἶναι τὰ ἑξῆς: Syrtis ποιήματα, Cantilènes ἐπιστὴς ποιήματα, Τὸ Τῶς τῆς Μαρίας μυθιστόρημα γραμμένον τὴν συνεργασίαν τοῦ Paul Adam, Αἱ Δεσποινίδες Γκουμπέρ μυθιστόρημα.

Τὸ Μορέας θεωρεῖται σήμερον εἰς τὴν Γαλίαν ὡς ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους ποιητὰς ποῦ γράφουν στίχους λεπτὸς καὶ μὲ πολὺ αἰσθημα. Τὰ ἐργα του διαβιβάζονται μετὰ πολλὴν εὐχαρίστησιν ἀπὸ τοὺς Γάλλους εἰς δὲ γνωστὸς καὶ συμπαθέστατος στὸ Παρίσι. Ἄν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ θέσω τὸν Μορέας εἰς δὲ ἑρωτᾷτε ἂν μ' ἀρέσει ὁ Μορέας γνῶμην καὶ μ' ἐρωτᾷτε ὅχι. Προτιμῶ πολὺ περισσότερο ἄλλους, οἱ ὅποιοι ἂν καὶ δὲν ἔχωσαν πολλὴν θόρυβον γύρω σ' ὀνόματι ὅταν ἐν τούτοις εἶναι κατὰ πολὺ ὑπερέτεροι: ὁ Samain π. γ. ὁ Régner, ἡ ὁ Verhaeren.

Ἀπὸ τὰ καλλιτέρα ἐργα τοῦ Μορέας εἶναι ὁ Pelerin passionné, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἔμα τὴν ἐμφανισί του ἐπροξένησε πολὺν θόρυβον, ἐνομίζω.

Τὸ Μορέας ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀποκατάστασης τῆς Γαλλίας ὀλίγα χρόνια ἀργότερα.

Ἀπὸ τότε ὁ Παπαδανμαντόπουλος ὀριστικῶς ἐγκαταλείπει τὸν Παρίσι, ἐπὶ τῆς ἡλικίας τῆς ἐποχῆς τῆς φιλοσοφίας μετὰ μὲν ἑπιτυχίαν. Ἐννοεῖται ὅτι ὅλα τὰ ἐργα του εἶναι γραμμένα γαλλιστῇ, καὶ αὐτὸς δὲ θεωρεῖται ὡς ποιητὴς Γάλλος, ἐξ Ἑλλήνων δὲ μόνον καταγόμενος.

Τὰ ἐργα του εἶναι τὰ ἑξῆς: Syrtis ποιήματα, Cantilènes ἐπιστὴς ποιήματα, Τὸ Τῶς τῆς Μαρίας μυθιστόρημα γραμμένον τὴν συνεργασίαν τοῦ Paul Adam, Αἱ Δεσποινίδες Γκουμπέρ μυθιστόρημα.

Τὸ Μορέας θεωρεῖται σήμερον εἰς τὴν Γαλίαν ὡς ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους ποιητὰς ποῦ γράφουν στίχους λεπτὸς καὶ μὲ πολὺ αἰσθημα. Τὰ ἐργα του διαβιβάζονται μετὰ πολλὴν εὐχαρίστησιν ἀπὸ τοὺς Γάλλους εἰς δὲ γνωστὸς καὶ συμπαθέστατος στὸ Παρίσι. Ἄν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ θέσω τὸν Μορέας εἰς δὲ ἑρωτᾷτε ἂν μ' ἀρέσει ὁ Μορέας γνῶμην καὶ μ' ἐρωτᾷτε ὅχι. Προτιμῶ πολὺ περισσότερο ἄλλους, οἱ ὅποιοι ἂν καὶ δὲν ἔχωσαν πολλὴν θόρυβον γύρω σ' ὀνόματι ὅταν ἐν τούτοις εἶναι κατὰ πολὺ ὑπερέτεροι: ὁ Samain π. γ. ὁ Régner, ἡ ὁ Verhaeren.

Ἀπὸ τὰ καλλιτέρα ἐργα τοῦ Μορέας εἶναι ὁ Pelerin passionné, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἔμα τὴν ἐμφανισί του ἐπροξένησε πολὺν θόρυβον, ἐνομίζω.

Τὸ Μορέας ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀποκατάστασης τῆς Γαλλίας ὀλίγα χρόνια ἀργότερα.

Ἀπὸ τότε ὁ Παπαδανμαντόπουλος ὀριστικῶς ἐγκαταλείπει τὸν Παρίσι, ἐπὶ τῆς ἡλικίας τῆς ἐποχῆς τῆς φιλοσοφίας μετὰ μὲν ἑπιτυχίαν. Ἐννοεῖται ὅτι ὅλα τὰ ἐργα του εἶναι γραμμένα γαλλιστῇ, καὶ αὐτὸς δὲ θεωρεῖται ὡς ποιητὴς Γάλλος, ἐξ Ἑλλήνων δὲ μόνον καταγόμενος.

Τὰ ἐργα του εἶναι τὰ ἑξῆς: Syrtis ποιήματα, Cantilènes ἐπιστὴς ποιήματα, Τὸ Τῶς τῆς Μαρίας μυθιστόρημα γραμμένον τὴν συνεργασίαν τοῦ Paul Adam, Αἱ Δεσποινίδες Γκουμπέρ μυθιστόρημα.

Τὸ Μορέας θεωρεῖται σήμερον εἰς τὴν Γαλίαν ὡς ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους ποιητὰς ποῦ γράφουν στίχους λεπτὸς καὶ μὲ πολὺ αἰσθημα. Τὰ ἐργα του διαβιβάζονται μετὰ πολλὴν εὐχαρίστησιν ἀπὸ τοὺς Γάλλους εἰς δὲ γνωστὸς καὶ συμπαθέστατος στὸ Παρίσι. Ἄν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ θέσω τὸν Μορέας εἰς δὲ ἑρωτᾷτε ἂν μ' ἀρέσει ὁ Μορέας γνῶμην καὶ μ' ἐρωτᾷτε ὅχι. Προτιμῶ πολὺ περισσότερο ἄλλους, οἱ ὅποιοι ἂν καὶ δὲν ἔχωσαν πολλὴν θόρυβον γύρω σ' ὀνόματι ὅταν ἐν τούτοις εἶναι κατὰ πολὺ ὑπερέτεροι: ὁ Samain π. γ. ὁ Régner, ἡ ὁ Verhaeren.

Ἀπὸ τὰ καλλιτέρα ἐργα τοῦ Μορέας εἶναι ὁ Pelerin passionné, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἔμα τὴν ἐμφανισί του ἐπροξένησε πολὺν θόρυβον, ἐνομίζω.

Τὸ Μορέας ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀποκατάστασης τῆς Γαλλίας ὀλίγα χρόνια ἀργότερα.

Ἀπὸ τότε ὁ Παπαδανμαντόπουλος ὀριστικῶς ἐγκαταλείπει τὸν Παρίσι, ἐπὶ τῆς ἡλικίας τῆς ἐποχῆς τῆς φιλοσοφίας μετὰ μὲν ἑπιτυχίαν. Ἐννοεῖται ὅτι ὅλα τὰ ἐργα του εἶναι γραμμένα γαλλιστῇ, καὶ αὐτὸς δὲ θεωρεῖται ὡς ποιητὴς Γάλλος, ἐξ Ἑλλήνων δὲ μόνον καταγόμενος.

Τὰ ἐργα του εἶναι τὰ ἑξῆς: Syrtis ποιήματα, Cantilènes ἐπιστὴς ποιήματα, Τὸ Τῶς τῆς Μαρίας μυθιστόρημα γραμμένον τὴν συνεργασίαν τοῦ Paul Adam, Αἱ Δεσποινίδες Γκουμπέρ μυθιστόρημα.

Τὸ Μορέας θεωρεῖται σήμερον εἰς τὴν Γαλίαν ὡς ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους ποιητὰς ποῦ γράφουν στίχους λεπτὸς καὶ μὲ πολὺ αἰσθημα. Τὰ ἐργα του διαβιβάζονται μετὰ πολλὴν εὐχαρίστησιν ἀπὸ τοὺς Γάλλους εἰς δὲ γνωστὸς καὶ συμπαθέστατος στὸ Παρίσι. Ἄν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ θέσω τὸν Μορέας εἰς δὲ ἑρωτᾷτε ἂν μ' ἀρέσει ὁ Μορέας γνῶμην καὶ μ' ἐρωτᾷτε ὅχι. Προτιμῶ πολὺ περισσότερο ἄλλους, οἱ ὅποιοι ἂν καὶ δὲν ἔχωσαν πολλὴν θόρυβον γύρω σ' ὀνόματι ὅταν ἐν τούτοις εἶναι κατὰ πολὺ ὑπερέτεροι: ὁ Samain π. γ. ὁ Régner, ἡ ὁ Verhaeren.

Ἀπὸ τὰ καλλιτέρα ἐργα τοῦ Μορέας εἶναι ὁ Pelerin passionné, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἔμα τὴν ἐμφανισί του ἐπροξένησε πολὺν θόρυβον, ἐνομίζω.

Τὸ Μορέας ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀποκατάστασης τῆς Γαλλίας ὀλίγα χρόνια ἀργότερα.

Ἀπὸ τότε ὁ Παπαδανμαντόπουλος ὀριστικῶς ἐγκαταλείπει τὸν Παρίσι, ἐπὶ τῆς ἡλικίας τῆς ἐποχῆς τῆς φιλοσοφίας μετὰ μὲν ἑπιτυχίαν. Ἐννοεῖται ὅτι ὅλα τὰ ἐργα του εἶναι γραμμένα γαλλιστῇ, καὶ αὐτὸς δὲ θεωρεῖται ὡς ποιητὴς Γάλλος, ἐξ Ἑλλήνων δὲ μόνον καταγόμενος.

Τὰ ἐργα του εἶναι τὰ ἑξῆς: Syrtis ποιήματα, Cantilènes ἐπιστὴς ποιήματα, Τὸ Τῶς τῆς Μαρίας μυθιστόρημα γραμμένον τὴν συνεργασίαν τοῦ Paul Adam, Αἱ Δεσποινίδες Γκουμπέρ μυθιστόρημα.

Τὸ Μορέας θεωρεῖται σήμερον εἰς τὴν Γαλίαν ὡς ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους ποιητὰς ποῦ γράφουν στίχους λεπτὸς καὶ μὲ πολὺ αἰσθημα. Τὰ ἐργα του διαβιβάζονται μετὰ πολλὴν εὐχαρίστησιν ἀπὸ τοὺς Γάλλους εἰς δὲ γνωστὸς καὶ συμπαθέστατος στὸ Παρίσι. Ἄν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ θέσω τὸν Μορέας εἰς δὲ ἑρωτᾷτε ἂν μ' ἀρέσει ὁ Μορέας γνῶμην καὶ μ' ἐρωτᾷτε ὅχι. Προτιμῶ πολὺ περισσότερο ἄλλους, οἱ ὅποιοι ἂν καὶ δὲν ἔχωσαν πολλὴν θόρυβον γύρω σ' ὀνόματι ὅταν ἐν τούτοις εἶναι κατὰ πολὺ ὑπερέτεροι: ὁ Samain π. γ. ὁ Régner, ἡ ὁ Verhaeren.

Ἀπὸ τὰ καλλιτέρα ἐργα τοῦ Μορέας εἶναι ὁ Pelerin passionné, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἔμα τὴν ἐμφανισί του ἐπροξένησε πολὺν θόρυβον, ἐνομίζω.

Τὸ Μορέας ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀποκατάστασης τῆς Γαλλίας ὀλίγα χρόνια ἀργότερα.

Ἀπὸ τότε ὁ Παπαδανμαντόπουλος ὀριστικῶς ἐγκαταλείπει τὸν Παρίσι, ἐπὶ τῆς ἡλικίας τῆς ἐποχῆς τ

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΟΛΟΥ

ΤΑΞΕΙΣ ΒΙΟΛΙΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΑΥΤΩΝ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΟΝΤΗ

Χ. Παπᾶς Χ. Δ. Κούρτελης Ἀδὸλ. Ὁριέμας Φ. Ἀθ. Ξανάρης Βασίλ. Κόντης
Γ. Νούλης
Δ. Παπᾶς Δνὶς Δ. Ι. Παπαζαφειροπούλου Δνὶς Μ. Καρμανιώλη Ν. Καταγιωτζῆς Δνὶς Μ. Ν. Σαμαρᾶ Γ. Δούρας
Κ. Παπανικολάου Δαρφᾶς Γκιζίκη Φρόνιμος Παπασταύρου Ἀναγνωστόπουλος

(Φωτογραφ. Ραμνιδίου)

(Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μέλους Ἀδάμαντος Χ. Δ. Π. Κ.)

(Ἴδε σχετικὴν ἀνταπόκρισιν)

— Ὅσον γρηγόρειον τόσον μάλλον κερδοῦμαι διὰ πρὸς τὰ γινώσκοντες πλήθος πραγμάτων, ἵνα ὁμιλήσῃ περὶ οἱ-σδήποτε αὐτῶν χωρὶς γὰ εἶπε ἀνογορίας.

(Saint-Beuve)

— Ἡ ψυχὴ εἶνε πᾶν τὸ ὅποιον πρέπει γὰ πρὸς τὰ γινώσκοντες, καὶ τὸ ὅποιον οὐκ ὀφείλει, ἀνδρῶν.

(Βολταῖρος)

— Ὁ σοφώτερος εἶνε καὶ ὁ περισσότερον διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ χρόνου θλιβόμενος.

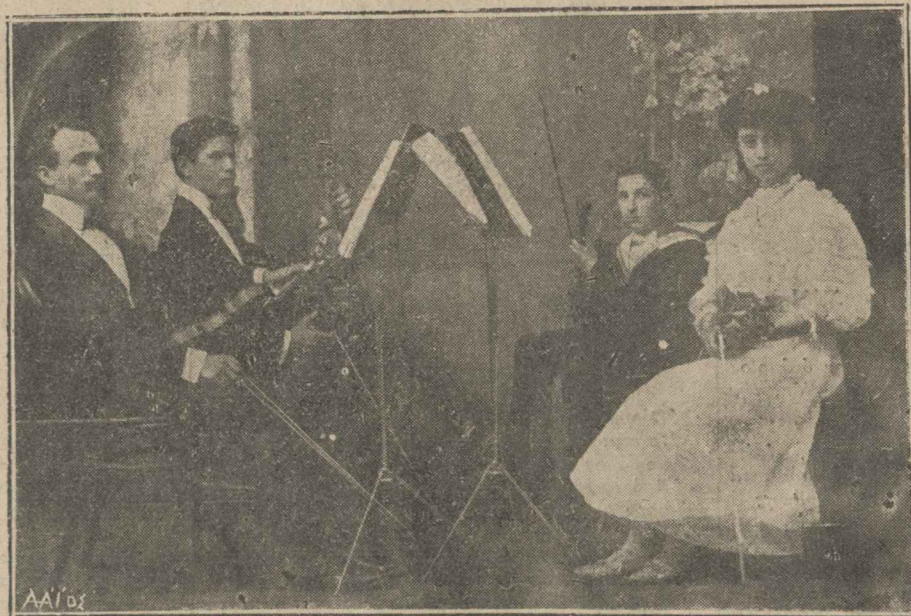
(Δάντης)

— Φαίνεται διὰ τὴν δικαιοσύνην εἶνε τετράγωνος καθ' ὅλα τὰ μέρη τὴν καὶ ὁμοία.

(Πυθαγόρας)

— Ὁ καρπὸς τοῦ δικαίου ἀνδρὸς δὲν χάνεται.

(Μένανδρος)

ΜΙΑ ΕΚ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΒΙΟΛΙΟΥ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΒΟΛΟΥ

(Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μέλους Ἀδάμαντος Χ. Δ. Π. Κ.)

— Ἀνὴρ δίκαιος δὲν εἶνε ἐκείνος ὁ ὅποιος δὲν ἀδικεῖ, ἀλλ' ἐκείνος ὁ ὅποιος δέχεται γ' ἀδικεῖ καὶ δὲν θέλει γ' ἀδικεῖ.

(Φιλήμων)

— Πάντοτε ἐκείνος ὁ ὅποιος ἀδικεῖ εἶνε δυστυχέστερος ἐκείνου, ὁ ὅποιος ἀδικεῖται, ὡς ἐπίσης καὶ ἐκείνος, ὁ ὅποιος δὲν δίδει λόγον τῆς πράξεώς του, δυστυχέστερος ἐκείνου ὁ ὅποιος δίδει λόγον.

(Πλάτων)

— Μῆτε γὰ θέλῃς γ' ἀδικεῖς, οὔτε ἄλλον γ' ἀδικεῖς γ' ἀδικεῖς.

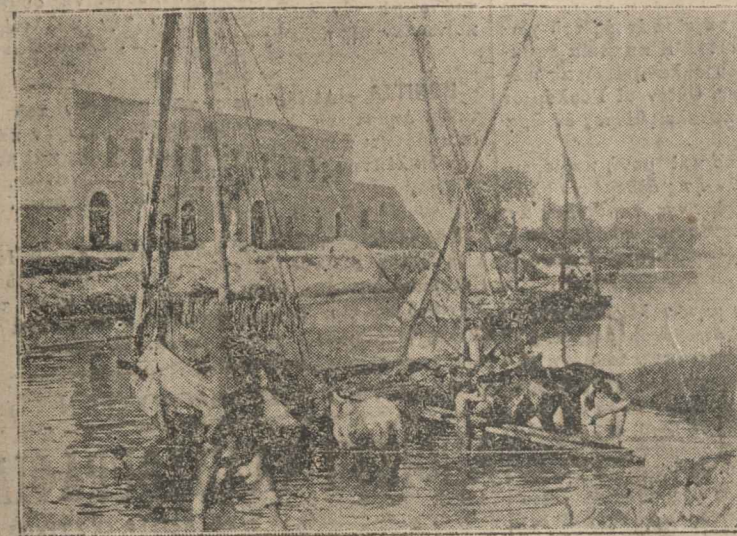
(Φωκυλίδης)

— Πρέπει ἐκείνος ὁ ὅποιος σκεπτεται γὰ φιλοσοφίαν, εἴτε νεώτερος εἶνε, εἴτε προσηνέστερος γὰ προσπαθῇ καὶ εἰ πάντα γὰ μαρτυρῇ.

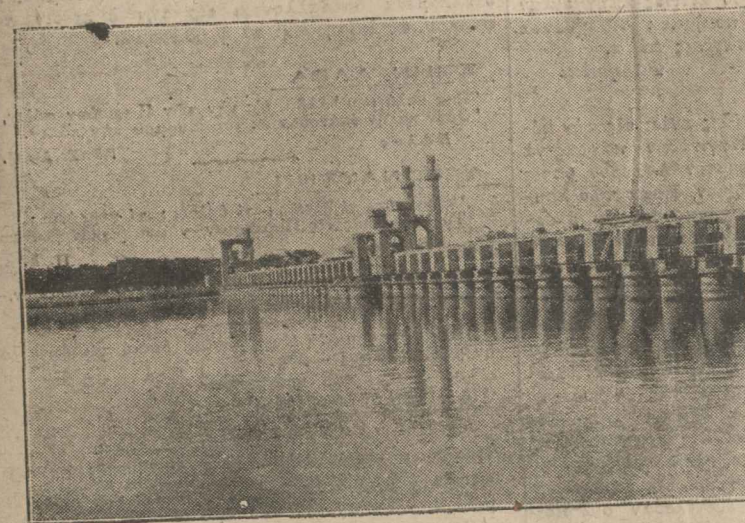
(Πλάτων)

ΑΙ ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ

(ΕΙΚΟΝΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΑ)

Ο ΝΕΙΛΟΣ
Φωτογραφία τοῦ κ. Ι. Χρηστίδου ἐξ Ἀλεξανδρείας, βραβευθεῖσα εἰς τὸν διαγωνισμόν.

ΝΕΙΛΟΦΡΑΚΤΑΙ
Φωτογραφία τοῦ κ. Θ. Νικολοῦδης ἐκ Καΐρου, βραβευθεῖσα εἰς τὸν Διαγωνισμόν.

Ι. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ
Ἐξ Ἀλεξανδρείας, βραβευθεῖς εἰς τὸν φωτογραφικὸν διαγωνισμόν

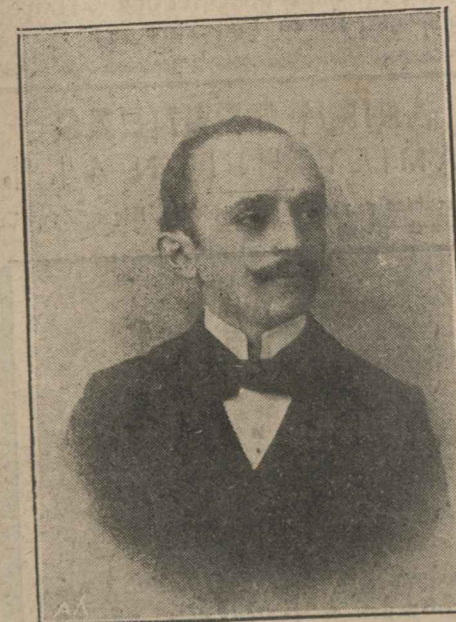

ΑΙ ΛΑΓΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Η ΣΧΟΛΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΝ ΠΑΤΡΑΣ

(Ἴδε σχετικὴν ἀνταπόκρισιν)

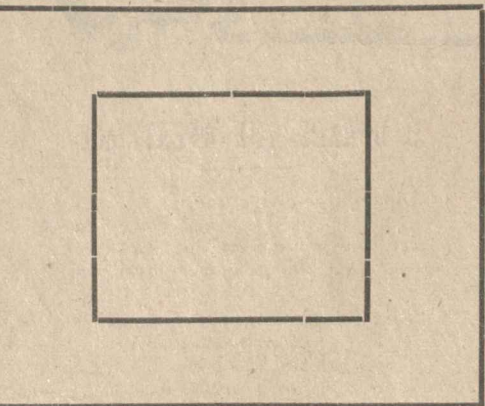

Ο κ. ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
Πρόεδρος τοῦ ἐν Πάτραις Συλλόγου τῶν Καλαβρυτινῶν, καὶ τοῦ Συνδέσμου τῶν Συλλόγων καὶ Σωματείων τῆς πόλεως Πατρῶν. * * * * *

Φωτογραφία τοῦ κ. Μπάρκου

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 36ΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Η όρθη λύση είνε αυτή:

Τὴν λύσιν ταύτην ἐστειλαν οἱ ἑξῆς:

Ἀθηνῶν—Μαρίν. Ἰακ. Σγάλας, Ἀντ. Γ. Θεολόγης, Ἀλεξ. Γ. Χαροπόλῃς, Καίτη Β. Γεωργοπούλου, Ἀνδρ. Λουδοῦς, Παύλ. Καρδινίης, Καρμ. Λατάρης, Νικ. Ν. Νικολάου, Ἐμμ. Κομνηνός, Ἀλεξ. Β. Γεωργίου, Φωτ. Παρ. Μυχαλοπούλου, Θεοχ. Ν. Καραπλή, Κωνσ. Ἀγ. Καβάδης, Ροδόσσις Α. Κολοβιδίου, Ἀναγ. Α. Κολοβιδίου, Δ. Α. Δημητράκου, Ἀγγελική Γ. Σαλῆ, Θεόδωρος Φιλίππου, Σπυρίδων Β. Δημόπουλος, Ἰωάννης Α. Ἀρόνι, Εὐφρ. Κοκκινίης, Γεώργιος Σ. Βερδενιώτης, Χρ. Γ. Ἰσιώ, Ἀρτεμ. Παπαθανασίου, Περ. Φ. Φωκάς, Γ. Γ. Γεωργιανός, Πέτρ. Ν. Πανόπουλος, Σταμ. Α. Ἀρόνι, Ν. Κ. Βύνης, Ἐμμ. Κ. Ἀγούρος, Γ. Α. Παπαδόπουλος, Ἰωάννα Γ. Ἀγγελοπούλου, Γ. Σ. Μητρόπουλος, Ἠλ. Ἀγγελόπουλος, Δημοσ. Σωτηρόπουλος, Μ. Π. Τσαγκαρέλης, Κυρ. Γ. Μελισσόπουλος, Θ. Δ. Δημητριάδης, Στ. Πανίδης, Γ. Ἀραβαντινός, Ἀναγ. Γ. Κωνσταντίνου, Κ. Δ. Κωντοπούλου, Ἀντιγ. Κονταράτος, Δημ. Γ. Ἀδράμης, Δ. Ζ. Ἀρμάς, Φωτ. Χαλκοκονδύλης, Ν. Α. Παρβενί, Γ. Ὀρφανός, Ἠλ. Ν. Τσαγκαράκης, Δόλα Παπαδιαμαντοπούλου, Φ. Φιλίππου, Κωνσ. Ρ. Βρατσάλλης, Δ. Π. Δούμας, Γ. Γ. Χατζηγιαννίδης, Εὐστ. Μαλκοῦρης, Γ. Δ. Λιδέρος, Σ. Β. Σαραντινός, Σάββ. Σαματινίδης, Π. Γ. Μπερδουμίδης, Μαρ. Γ. Μυχαλῆ, Ν. Κασιδάρος, Ελ. Π. Στασινοπούλου, Ἡ. Ὀνείρα, Ἐμμεν. Ἀλ. Ἀντωνίου, Κ. Ἀλλογιάν, Β. Μεταξάς, Κυριακ. Χατζημυχάλη, Χαρίκ. Κολαμάρα, Α. Θ. Πακρής, Γ. Κ. Ἰωάννου, Ἀνδρ. Πόντας, Ἀθ. Δ. Ἀπαύρας, Χαρ. Χ. Ἀποστολίδης, Ἐλένη Καπλινάρογλου, Κων. Πετρίδης, Ἀλεξανδρινός, Σ. Μ., «ναυτοπούλα Σ. Ζ.», Σκουλ. Σ. Κουντούρης, Ἰουλίτ. Κ. Παρζαλάκη, Ἀναστ. Ζηλανάκης, Ἰω. Γ. Πετρίδης, Μενέλ. Δ. Ρουκουνιάδης, Κατίνα Σταυροπούλου, Κική Βασιλείου, Κόρη τοῦ Μωρηά, Α. Κ. Φραγκίδης, Εὐδοκ. Δ. Λιδόσης, Ἀντιγόνη Ν. Λιδόση, Δημ. Α. Δημητριάδης, Κων. Α. Θεοδωρακόπουλος, Μιμ. Α. Καπνίτης, Νικ. Γ. Σπυρίδης, Δημ. Π. Πιπέρης, Παύλος Α. Τσίλλης, Ζαχ. Δ. Μάγος, Ἰω. Μανωλάκης, Γεώρ. Γ. Κόλιας, Κλ. Παράσχος, Μαρία Ἐμμ. Ζαλοκώστα, Γεώρ. Δ. Φιλιππίδης, Νικ. Π. Δούκας, Ἰω. Ν. Οὐζούνης, Ἰω. Π. Χατζηπέτρος, Ἐλισάβετ Γιαννοπούλου, Γεράσ. Ε. Μεταξάς, Σωκρ. Α. Τούμας, Ἀδελφάντ. Γ. Τσιμπίτσης, Μαρία Ἀναγνωστοπούλου, Βασ. Δ. Κασιδάρος, Χαράλ. Γ. Μπατίστας, Γ. Π. Τσαγκαρόπουλος, Ἰωσ. Ν. Ἀποστολίδης, Κωνσ. Π. Κασσιδάς, Κων. Α. Τζαγκαράς, Ἀναστασία Τζαγκαρά, Γ. Χ. Κουράρος, Χαρίκλεια Γ. Μοῦντρη, Εὐφρ. Μακρυγιάννη, Πίτσα Ν. Δρίβα, Ἰω. Κ. Ἰωάννου, Κων. Δ. Τριανταφύλλου, Ἰάσ. Παπαδόπουλος, Κ. Γ. Θεολόγης, Δημ. Κ. Καφάσκης, Ἰω. Ν. Μανωλάκης, Γεώρ. Α. Ἀγγελότος, Ἀντ. Α. Παυλίδης, Γεράσ. Σταυράκης, Παν. Ἰσιώ, Τσ. Φ. Γ. Χαλκοκονδύλης, Θεόδ. Τσαμπήρας, Νικ. Κ. Βύνης, Μ. Α. Διονυσίου, Νικ. Α. Κονδύλης, Ἠλ. Ν. Τσαγκαράκης, Εὐδοκ. Κωνσταντίνου, Τάκ. Ἰσιώδης, Ἰω. Γ. Χατζηγιαννίδη, Ἀριστ. Καλαρρότης, Π. Γ. Γεωργιανός.

Πειραιῶς—Γ. Γ. Ματθίαν, Κ. Γ. Τζάβας, Γ. Δ. Κωντολέων, Ν. Α. Σακελλαρόπουλος, Γ. Ἀνδρόν. Π. Παπακωστής, Δ. Γ. Μεταξάς, Ἰω. Πετροπολιτώνης, Εὐδ. Β. Παπαζογλου, Γ. Κ. Οικονόμου, Ν. Α. Ζαχαρίας, Ε. Δ. Κήννης, Π. Ν. Θεοφάνους, Μ. Ν. Τράκας, Ρίτα Δ. Ὀρεινός, Θεόδ. Κ. Βασιλειάδης, Κατίνα Καστριώτου, Θ. Π. Κυριακίδης, Διον. Λεβδόρος, Δ. Ε. Ἀδράκης, Γ. Σ. Σκορδελίδη, Γ. Α. Ατταρής, Πίτσα Ν. Δρίβα, Ἐλένη Δ. Ἀνταλῆ, Ἐμμ. Σ. Φαρουάκης, Τάκης Δ. Πατρίδης, Βασ. Λυκ. Γ. Δρούκας, Ἰω. Τζιρᾶς, Γεωργία Δ. Βουρδουλή, Γεώρ. Β. Ζιάρας, Εὐφρ. Α. Ζαχαροπούλου, Θεόδ. Παναγιωτοπούλου, Ἀθαν. Π. Μέρμηγκας, Ἐμμ. Σ. Καφάνης, Μιμ. χόνδης, Γ. Ἀφεντιάδης, Σ. Ν. Κοκκινιάς.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Ἀργιείου—Λευκ. Α. Παπαμνήστου, Α. Σ. Καρδίας, Α. Δ. Γεωργιάδης, Α. Γ. Τσουλούρης, «τοῦ

ἑξῆς τοῦ Νικολάου», Κωνσ. Πλυταροπούλου, Σπυρ. Στάμου, Σπυρ. Α. Παπαγιάννης.

Αἰγίου—Ἀγα. Κ. Ρόζος, Γ. Κ. Μενεγάκης, Ἀλίου.—Σ. Θ. Σταθόπουλος, Α. Γ. Βογιατζής, «Τέρας Ἀρκαλίου».

Αἰνίου—Γ. Μ. Μενεγάκης, Στ. Σ. Σαραντάρης, Π. Γιαννοπούλου, Α. Γ. Τατρίδης.

Αιτωλίας—Τ. Πετρίδης.

Αμφισσης—«Ἀδράμης», Φ. Α. Ζουμάς, Κ. Παπαδόπουλος, Νίνα Φλωροῦ, Π. Ν. Παναγιωτοπούλου, Μέν. Χ. Φλώρος, Κ. Δημητριάδης, Εὐστ. Η. Λαχανάς.

Αἰτωλικῶν—Ξανθή Κοντομυχάλη, Κωνσταντ. Γ. Βυσίου, Τασία Γ. Βυσίου, Κωνσ. Ν. Σώκος, Γεώρ. Γ. Σώκος, Γεώρ. Παπαζαχαρίας, Ἰουλ. Εὐταξία, Ἐλένη Γ. Σώκος, Σπυρ. Γ. Σώκος, Ξανθή Κοντομυχάλη, Ἀνδρ. Γ. Σώκος, Γιαν. Ζ. Παπαζαχαρίας.

Ἀνδραβίδας—Νικ. Δ. Παπαπαναγιώπουλος.

Ἀνδρου—Νικ. Ε. Σιγάλας, Ἀντ. Ε. Σιγάλας.

Ἀργολοῦ—Διον. Α. Σιμάτος, Π. Μ. Σβορώνος, Σπυρ. Χ. Κονιδάκης, Εὐδ. Γ. Μηλιαρέσης, Παύλος Γ. Μαρτίος, Ἀθ. Ε. Πανίδης, Π. Χριστοδουλάτος, Γ. Χριστοδουλάτος, Ν. Γ. Φωκάς.

Ἀρ. Νικολάου—Δημ. Η. Πατρίδης.

Ἀργους—Χ. Μπακατούλας, Σ. Α. Παναγιωτοπούλου, Δ. Λεονάδης.

Ἀρτας—Κων. Σαράλης, Μαρ. Γεωργιάδης, Μεν. Χ. Τσιτσουράς, Κων. Θεοδωρακόπουλος, Δ. Κωνσταντοπούλου, «Ἄνθος ἀμάραντος», «Ἀλκυονίδης Κρασιάνος», «Παραπονήτης», «Ἐκδικητής», «Ἀδελφὸς Μανδρινός», Δημ. Γ. Κωνσταντοπούλου, «μῆλον τῆς ἐρήδος» «ἄφρισμένα κύματα».

Ἀργαίου (Κρήτης)—Ἐμμ. Κ. Καλοχριστιαννάκης.

Ἀλβερτίου—Νικ. Κ. Αδελνίτης, Ἀγγελική Α. Αδελνίτη, Δημ. Α. Αδελνίτης.

Ἀνδριανῶν—«Φοῖβος».

Ἀρ. Πέτρου (Κυνηρίας)—Χαρ. Γ. Μοῦντρη.

Ἀρ. Νικολάου (Παργασιδίου)—Δ. Η. Πατρίδης.

Ἀργαίου (Λεβαδίας)—Στρυ. Δ. Κοντάρης, Ζαχ. Γ. Ζαχαρίας.

Ἀρ. Νικολάου (Κρήτης)—Ρούσ. Α. Κουντουρούς, «Καπετάν Μάγας».

Βόλου—Ἰω. Β. Παπακωνσταντίνου, Γεώρ. Χ. Παπαγεωργίου, Νικ. Δ. Κουτσόπουλος, «Πράσινος ἀμάραντος», «Ἀρτεμ. Παπαθανασίου», Περικ. Ν. Φρόνιμος, Ἰω. Μεγαρίδης, «Ταχυδρόμος τῆς ἐρήμου», Παν. Ν. Χατζηκωστής, Ν. Δ. Μουστουφίδης, Κωνσ. Α. Καλλιγιάς, Ἀριστ. Μυριανθούλης, Θεόδ. Τσαμπήλης, Νικ. Α. Ἀντωνίου, Δημ. Κ. Παπᾶς, Γεώρ. Μανωλίδης, Ἐλένη Σ. Κυριακοπούλου, Δημ. Θεοδωροπούλου, Βτ. Αφφᾶς, Παν. Ν. Πανᾶς, Ἰπποκρ. Ν. Βόνας, Αἰμ. Γ. Μακρῆ, Ε. Ν. Ἀντωνίου, Κ. Σ. Κυριακοπούλου, Ἰάσ. Γ. Δομestικός, Δ. Α. Παπαμυχαλοπούλου, Μαρία Κ. Κοντοσοπούλου, «ἐκ πηλίου...» Ἐλευθερία Π. Ριζοπούλου, Μαρία Κ. Τριανταφυλλίδου, Μαρία Σιμωνιτάτου, Ἀρ. Τσαρκοπούλου, Γεώρ. Γκοβαλῆς, «τίς ἦτο οὐ πύλον...», Σεναρ. Ἀτέσης, Δ. Π. Παναγιωτοπούλου, Ἀδρ. Χ. Πολίτης.

Βαλκωνίου—Δημοσ. Γ. Παζεντινός, Γ. Α. Βασιλείου.

Βερεγγίας (Μαντινείας)—Ἀθαν. Δ. Τσιλλάς, Ἀθαν. Δ. Γιαννοπούλου, Γεώρ. Δ. Καραπαναγιώτης.

Βυτίσης—Π. Κρόλλ.

Γαργαλιάνων—«Παχαλιάς», Δ. Γ. Κορωνάτος, Γυθείου.—Κ. Α. Σαραντινός, Θ. Δ. Φιλίππου, Κ. Κουμανάκος, Παν. Γ. Γκιολιάδης.

Γουρουνιάς—«Ἀνέσπερος Εὐτυχία», Μιμ. Α. Παπακωστής.

Γαυρίου—Ἰω. Γ. Χέμης.

Δερβενίου—Δ. Λαζανάς, «Ναυτοπαίς».

Δελφῶν—Τ. Ζέρβας.

Δαρφνί—«Ἀρροστός».

Δημητριάδης—Ἀνδρ. Γ. Σακελλαριδῆς, Δερβενιοῦ (Θηβῶν)—Ἀντ. Ν. Ραμπανίου.

Ἐλευσίνος—Ε. Βλάχου, Ἰω. Γ. Λάσος, Ζακύνθου.—Ἀγγελική Σαλτοῦρη.

Ἡρακλείου (Κρήτης)—Διον. Λυδερόπουλος, Δομ. Β. Δαρμάνι, Ἰω. Γ. Σερνιδάκης, Γεώρ. Ε. Μεταξάς.

Θηβῶν—Σ. Παπαταύρου, Γ. Α. Κασίτζας, Οἰάρας.—Ἀντ. Ἐλ. Αδελνίτης, Γ. Βελούκος, Χρ. Γεωργιάδης, Ἀντ. Π. Φωστήρης.

Γέας—Ν. Α. Ἀμυντίδης, Κ. Β. Β.

Γόρνης—Παν. Εὐ. Κοριλάκης, Ἀντ. Κωνσ. Κωνσ. Ν. Α. Ἀμυντίδης, Γ. Α. Λογάρης, Θωμ. Ε. Γιαννιτῆς, «Ἀντίς».

Καλαμών—Παν. Μ. Μουνδρέας, Π. Α. Γριλιόπουλος, Στ. Πόρτας, Δ. Γ. Βογδάνος, Π. Μ. Βουδαλίδης, Γ. Η. Κουσομυτοπούλου, Δ. Χ. Μαράδας, Νικ. Π. Τατρίδης, Τριάν. Γ. Βογδάνου, Νικ. Η. Κουσομυτοπούλου, Νικ. Α. Γριλιόπουλος, Σ. Γ. Παπαθανασίου, Ἀλεξ. Β. Ἀλεξανδράκης, Γ. Η. Σπηλιώτης.

Καρδίτσας—Γ. Κ. Παπαντωνίου, Γ. Ζ. Ζαχα-

ρόπουλος, Νικ. Α. Κανᾶς, Γεώρ. Γόρνης, Μιμ. Μ. Σαμαράκης, Κ. Εὐαγγέλος.

Κυθήρων—Ἀντ. Ε. Αδελνίτης.

Καστρίου (Κυνηρίας)—Π. Λυκίτης.

Καρπύου—Γ. Τατρίδης, Γ. Ταραντοπούλου, Κερασιάν.—Γ. Κ. Παναγιάς, «ἐκ. κατ. ἀπὸ τοῦ σπῆτι», Ἰω. Ν. Ἀναγνώστου.

Κεφαλληνίας—Ρήγ. Σολδάτος, Νικ. Γ. Τραυλάς, Ἀντ. Γ. Μαρτίος, Ἰάσ. Γ. Μαρτίος.

Κύμης—Δ. Κ. Κηπίδης.

Κερκίρας—Εὐδ. Σ. Βοδινῆς, Φ. Σ. Παπαμυχαλῆ, Χ. Ἀσωνίτης, Α. Γ. Λουκοῦρης, Μ. Γ. Ἀγιοκλαῖτης, Σπυρ. Α. Μπάμπης, Ἐλένη Γεωργία, Νικόλη Νόβη, Ἐλένη Μαρία, «φιλόστοργος», Ἀλεξ. Β. Βερροῦτης, Ἀριστ. Μ. Γρηγορόπουλος, Κων. Γ. Σαρακινός, Χαράλ. Ζωγιάς, Γεώρ. Σ. Γροπέτης, Διομ. Αἰτίος, Θεόδ. Μ. Δούλη, Ἀναστ. Κυριακίτης, Κ. Γ. Σαρακινός, Ἀρ. Γρηγορόπουλος, Καστριανῶν.—Αἰμ. Γ. Καρανίκας.

Κρησιανῶν—Ν. Θ. Ζουλούρης, Μαρ. Π. Φερντενίου, Νικ. Α. Σακελλαρίου.

Κιάτου—Α. Δ. Πειρουνάκης, Γεώρ. Δ. Πειρουνάκης.

Κορινθίου—Γ. Χ. Θεοδωροπούλου, Κουπασιανῶν.—Γ. Π. Φιλοφράδης, Γ. Α. Ζήρας, Κερασιάν (Πηλίου)—Ἰω. Ν. Ἀναγνώστου, Γ. Κ. Παναγιάς, «ἀπὸ κατὰ ἀπὸ τοῦ σπῆτι».

Καρθασιανῶν—«Ἰαπωνικὸν Χρυσάνθεμον».

Λυκοῦν—Ἀδμ. Παπαδάκης.

Λουτροῦ Κορινθίας—Ν. Α. Κασίτζης.

Λαμίας—Γ. Κ. Ζάρας, Ἀγγελικὴ Α. Μπομποῦ, Θεόδ. Δ. Καραγιαννοπούλου, Ἰω. Δροσάκης, Ἰωάννα Ρομβοτάτου, Μαρία Φαρμάκη.

Λαυρίου—Στ. Κ. Κουτσάκης, Κ. Ν. Βενιέρης.

Λεβαδίας—Ν. Γ. Κατωγιάς, Μ. Ν. Μίχας, Κ. Ζ. Γέρος, Α. Α. Βέργος, Βασ. Γ. Βασιλείου, Βούλα Γ. Κονιδῆ, Πόνη Γ. Κονιδῆ, Ἰω. Πάτας, Χ. Παπαθανασίου, Μιμ. ἀκροβατιστῶν, Βασ. Γ. Βασιλείου.

Λευκάδος—Ἀρτέτ. Πατριῶν, Ἀρμάς, Σπ. Μποττινός, Χ. Β. Σταυράκης, Χ. Σ. Μαγγίνας, Α. Π. Κοτομυχάκης, Π. Μ. Γράβας, Σ. Φ. Φιλίππου, «Πάσχα κ. λ. π.», «Ἀλτρίτς τοῦ Ἀπέρου».

Λεωκωρίου—Γ. Α. Παρῆς, Ἀνεμόνη, Μέμ. Κονταρίνης, Γεώρ. Ἀραβαντινός.

Λαοισίας—Εὐστ. Κ. Ρόκκος, Εὐδ. Β. Βούδης, Κ. Κ. Φράγκος, Ν. Παπαδάτος, Δ. Α. Κουλοῦρας, Χαλ. Ἐρμάνης, Δ. Ἀργυρίου, Ζ. Θ. Ζησιάνης, Κούλα Παπαδοπούλου, Γ. Ἀνδ. Στάκος, Ἰππ. Φ. Κουτσίνης, «ὁ Φοιτολάτης», Βασίλειος Ν. Ἀδσκαρῆ, Ἀχιλ. Β. Μυροπούλου, Ἀναστ. Κουστοῦρας, Ἀρτεμ. Κουστοῦρας, Γ. Ε. Πατρίδης, Χαρίλ. Παπαδημητρίου, Νικ. Β. Ἀπόστολος, Ἀρτεμ. Παπαθανασίου, Δ. Ἀργυρίου, Ἰσίδωρος, Ἀντ. Πέλοπ. Ἀστερίου, Γεώρ. Δασκαλάκης, Ἀγγελική Βοσκόδου, Παναγ. Μέρμηγκας, Κ. Α. Οικονομάκης, Πολυζήν. Ν. Φαρμάκη.

Λυκοπολείας (Κορινθίας)—Χαρίλ. Α. Στάης, Ἠλ. Γ. Κοκκινίδης.

Μάνδρας (Ἐλευσίνος)—Ἀθ. Σωφρόνης.

Μελισίου—Β. Σ. Μαυραντζᾶς.

Μεσολογγίου—Δημ. Παπατοπούλου.

Μολάων—Ν. Φουρτῆς, Ἰω. Χ. Τσάφος.

Μεσσηνίας—Ν. Π. Ρούτσης.

Μηλεῶν—Φ. Α. Φιλίππου.

Μεγαλοπόλεως—«Τὸ σκαρτσῆκο Μινερβάκι», «αἱ τρεῖς φιλονεικίαι», «Μινερβάκι».

Μέγα Κερασί—Στρυ. Κ. Τηλῆς, Ἰμ. Ρόδον, Μεθ. Σιδηράς, ὁ θρησκευτικός, Αἰμ. Παπακωστής.

Ναυστάθμου—«Κρητικὸν θαλασσοπούλι», Δημ. Μαντζουράς, Μάν. Μαυράκης.

Νέου Φαλήρου—Γ. Θ. Μελιστοπούλου, Σ. Μαρστικός.

Ναυπλίου—Κωνσ. Η. Κόκκινος, «Ἀντιγόνη», Ἀδμ. Β. Διαμαντοπούλου.

Ναυπάκτου—Χ. Γ. Τσαπαλῆς, Τ. Γ. Τσαπαλῆς, Δημοσ. Γ. Βελνίτης, Νικ. Α. Παπαπέτρου, Α. Α. Κολοκύνθας.

Νεοχωρίου (Παραχωριτίδος)—«Τὸ θαυματουργὸ ταγιάρο».

Συλκαίου—Α. Κοντοδουλήτης, Τ. Γ. Γαρίτζος.

Σηροχωρίου—Ἰω. Γιάγκος.

Πατρῶν—Ἀσπ. Μυχαλοπούλου, Εὐδ. Γ. Ἀγαπητοῦ, Μάχ. Κασσιδῆς, Κ. Σ. Αλεξάνδης, Γ. Ν. Χαροκόπος, Β. Γιαννακοπούλου, Γ. Δ. Διαμαντοπούλου, Π. Α. Διαμαντοπούλου, Ε. Γ. Μαργαρίτης, Δ. Γ. Ζαβλάνης, Π. Α. Παπαθανασίου, Α. Γ. Καραφᾶς, Τ. Παπακωνσταντίνου, Β. Κ. Βουρδουλή, Δημ. Χαρόνης, Χαρίλ. Κανελλόπουλος, Γεώρ. Α. Βουρδουλή, Νικ. Γ. Βουλιάδης, Σπυρ. Γ. Σακελλαρόπουλος, Ἐλένη Σ. Αλεξάνδρα, «Κολημάνος», Σοφία Ἀδραμῆ, Ἠλ. Γ. Τζιμῆς, Χαρ. Γ. Μπατίστας, Ἀντ. Θ. Γουφάκης, Εὐδοκ. Γαβριήλ, Ἀλῆς, Ἰωάννα Σ. Τοφάδου, Κ. Γ. Τζαλαβράς, «ΧΙ ΧΙ ΧΙ», Ἰω. Αδελνίτης, Ἀσπ. Μυχαλοπούλου, Ἐλευθερία Γ. Δρακοπούλου, Σωτ. Ἀκούλινος, Π. Σ. Τοφάδου.

Πόρου—Μιμ. Τ. Σουλῆς, Γ. Τ. Σουλῆς.

Πύργου—Δ. Μακρῆς, Ἀνδρ. Γκατῆς, «Κόρη τοῦ Μωρηά», Ἀνεμόνη τοῦ Ἀστρά.

Πύργου (Ἡλείας)—Θωμ. Βαρθολομαῖος.

Πτελεῶν—Γεώρ. Β. Παπακωνσταντίνου.

Προσού Εὐρυτανίας—Θ. Γ. Δημό.

Πλασῶν (Βόλου)—Ἰω. Π. Νικητάς, Τασούλα Νικητάς.

Ρεθύμιου (Κρήτης)—Γ. Ζουρπάκης, Α. Γερακάρης, Ἀλῆς, Νικ. Π. Παναγιάς, Στυλ. Γ. Σιγανός.

Σαλαμίνος—Σ. Α. Δελαζάνος, Π. Γ. Τσοῦτσουρας, Ν. Γ. Παπακωνσταντίνου, Παν. Τριπολιτάκης.

Σαλαμίνος—Ν. Κούρης, Γ. Καπερῆς, Γ. Ν. Ζαβλάνος, Σ. Ν. Σμυρνοπούλου, Α. Τσάφος, Κονδύλος Π. Βασιλειάδης, Κούλα Φιλιππῆ.

Σουλίου—Μαρ. Ἀγ. Αἰπτή.

Συφίου—Δημ. Γ. Σινιός, Δημ. Ν. Ματσοῦρας, Βασ. Κ. Ἀνδριανῆς.

Στεφάνων—Μ. Σ. Οικονόμου, Κ. Π. Βασιλειάδης, Θ. Α. Αδελνίτης, Ἀνα Μπουρνῆ, Παν. Πάγκας.

Συνιάς (Κορινθίας)—Γ. Γ. Μποδῆς.

Σύρου—Ἐμ. Ν. Ραχούσης, Γ. Γ. Σκορδελῆς, Ἀντ. Χ. Τζιμῆς, Μ. Γ. Βενιέρης, Γ. Ν. Μακρῆς, Κ. Α. Τριανταφύλλου, Δ. Ματῆς, Δ. Κ. Χρυσόφης, Ἀνα Γ. Βενιέρης, Φραγκίσκος Γ. Βενιέρης, Δ. Γ. Σπασιανῆς, Ἀνδρ. Μαλασσίνης, Δέσποινα Ε. Δημητριάδης, Μιχ. Καρπῆς, Χρ. Α. Χάκας, Μίνα Γ. Μιχαήλ.

Τήνου—Γ. Γ. Γιαννιτῆς.

Τριφυλίου—Δ. Γ. Κρεβούρης, Θ. Π. Γκαλάς, Γ. Α. Ζαχαροπούλου.

Τριπόλεως—«Ἡ Ζαχαρούλα», «Τ. Γ. Α.», Μ. Ν. Μαλδοῦχος, Χ. Θ. Κουτοῦρας, Γ. Κουράρος, Νικ. Γεωργίου, «ἐν μόνον φθίμῃ», Θ. Κ. Σακελλαροπούλου.

Τουμαλῆς—Δημ. Γ. Ἀραμπατζῆς.

Υδρας—«ὁ Ντισαγῆς», Κ. Θ. Καλλιγιάς, «ὁ Κῆδ. τῆς Ὑδρας», «Μουσομπαράς», Κ. Κουτοῦρας, Γ. Κ. Ρόζος, Α. Μ. Πέπας, Κ. Α. Παπαγεωργίου, Σταμ. Γ. Καρλοῦς, «νεράδα τῆς λίμνης», «τὸ ἄλφα», Νικ. Δρίβας, Δ. Χαλιώτης, Σ. Κίνας, «ἡ ἐρωτική Ἀρκαδία», «ἐνδοξος Ὑδρας», Ε. Ντανιμάνης, «Μυστηριώδης Ἐγχείρημα», «Νομοθετὴς Ἀνδροῦς», Εὐδ. Β. Σπαργαλλῆς.

Χανίων—Ἐμμ. Γιαννῆς, Ἐλεὺθ. Φαριντόν.

Χαλκίδος—Ν. Γ. Βλασσόπουλος, Εὐδ. Σ. Κατακας, Νάκος Γ. Κριελλῆς, Ἀργ. Γ. Κωστής.

Ἄνευ τόπου—«Ἀδύνατος», Γεωργία Α. Ἀγγελάτου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κωνσταντινουπόλεως—Α. Μιλόνης.

Ἀλεξανδρείας—Χ. Μοῦντς, Ἐμ. Κρυταλλίτης, Ἀρτανίαν, Λεων. Α. Κιούσης, Μ. Γ. Ἀλμυροῦδης, Ἀθ. Χ. Βαλαμῆς, Ν. Μεταξάς, Γ. Β. Πετροπούλου, Ν. Δ. Ἰακώβου, Κων. Β. Μαῖρος, Στ. Δ. Πετρόχης, Ν. Γ. Α. Ἀργαριῶν, Θωμ. Ν. Φραγκοσκιάς, Εὐγ. Σωλῆς, Γ. Κ. Κουτοῦρης, Γεώρ. Β. Βαλαμῆς, Νικ. Γ. Καστάτος.

Καίρου—Δημ. Γ. Καλοῦρας, Δ. Χ. Αδελνῆς, Μ. Β. Πριονιῆς, Εὐαγγέλια Γ. Σιδηράτου, Μιμ. Ἰωαννίδη, Μιμ. Γ. Γεωργιάδης, Α. Εὐγενίδη, Γ. Π. Δεμῆν, Διομ. Α. Ἀναστασίου, Σταθ. Γαλαροπούλου, Εὐφρ. Γαλαρῆς, Βασ. Γαλαρῆς, Κωνσ. Μ. Μουρατιάδης, Ἀριστ. Κ. Σουλῆς, Α. Κ. Κελάρας, Ἀντ. Φακαλοπούλου, Δ. Αδελνῆς, Φώτ. Μ. Γιαννοῦδης, Ἐλεὺθ. Οικονόμου, Ἀντ. Βαλεσταντινῆς, Γ. Κοχλῆς, Γ. Α. Βαρθολομαῖος, Ἀντ. Σ. Κουρτοῦρης, Δ. Θ. Ἰσκαρῆς, Γ. Κουτοῦρης.

Λονδῶν—Γεώρ. Δ. Παπαμνημονῆ, Μαρτίσα Α. Παπαμνημονῆ, Κωνσ. Παπαμνημονῆ, Ἰω. Η. Τόγας.

Πόρτ-Σαῖν—Φαῖδ. Ε. Οικονομίδης, Ἀρ. Πινδῆ, Ἠλ. Ν. Ροδίτης.

Ραβίνου—Θ. Σ. Σωτηρόπουλος.

Σουέζ—Ἀργ. Σταφανῆς, Ἐμμ. Σοφῆς, Γ. Γ. Ζαννῆς, Ἰω. Δ. Ὀρλοῦγας, Αἰ. Τεβέρη, Ἀντ. Β. Μαρῆς, Γεράσ. Γ. Κακιδάκης.

Ζεύθου—Δημ. Κ. Δρόβουλος.

Σμύρνης—Ἀρ. Π. Τριανταφύλλου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Μεταξὺ τῶν ἀντιγράφων, γενομένης κληρώσεως, ἐκέρχισαν κατὰ σειράν οἱ ἑξῆς:

- 1) **Ἀσπ. Μυχαλοπούλου**, ἐκ Πατρῶν, δρχ. (5) πέντε.
- 2) **Μ. Γ. Μίχης**, ἐκ Λεβαδίας, δρχ. (3) τρεῖς.
- 3) **Πολυτίμη Ν. Θεοφάνους**, ἐκ Πειραιῶς, δρχ. (2) δύο.
- 4) **Π. Γιαννοπούλου**, ἐκ Αἰνίου, δρχ. (2) δύο.
- 5) **Ἀντιγόνη Χριστοπούλου**, ἐκ Ναυπλίου, δρχ. (2) δύο.
- 6) **Νικ. Δ. Κουτοῦρης**, ἐκ Βόλου, δρχ. (2) δύο.

Παρακαλοῦνται οἱ κερδίσαντες νὰ μᾶς γράψουν ὑπὸ ποίαν διεύθυνσιν ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν τὰ τυχεῖα εἰς αὐτοὺς.

Η ΝΙΚΗΤΡΙΑ ΠΟΛΙΣ

Νικήτρια πόλις κατὰ τὸν 36ον διαγωνισμόν ἀνακηρύσσεται καὶ πάλιν ὁ **Βόλος**. Δευτέρα αἱ **Πάτρις** καὶ τρίτη ἡ **Λάρισα**. Οὕτω ὁ **Βόλος**

ἔχει δύο νίκας. Αἱ πόλεις αἱ ποταὶ ἔχοντες δευτέραι καὶ τρίται ἀναγράφονται μὲν ἀλλὰ δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὡς νικήτρια εἰς τὸ γενικὸν ἀποτέλεσμα. Ὁ **Βόλος** ὑπερέβη τὴν ἀμέσως μετ' αὐτὸν ἐρχομένην πόλιν κατὰ τρεῖς.

ΚΑΟΥΣΤΕΡΗΣΑΝΤΕΣ

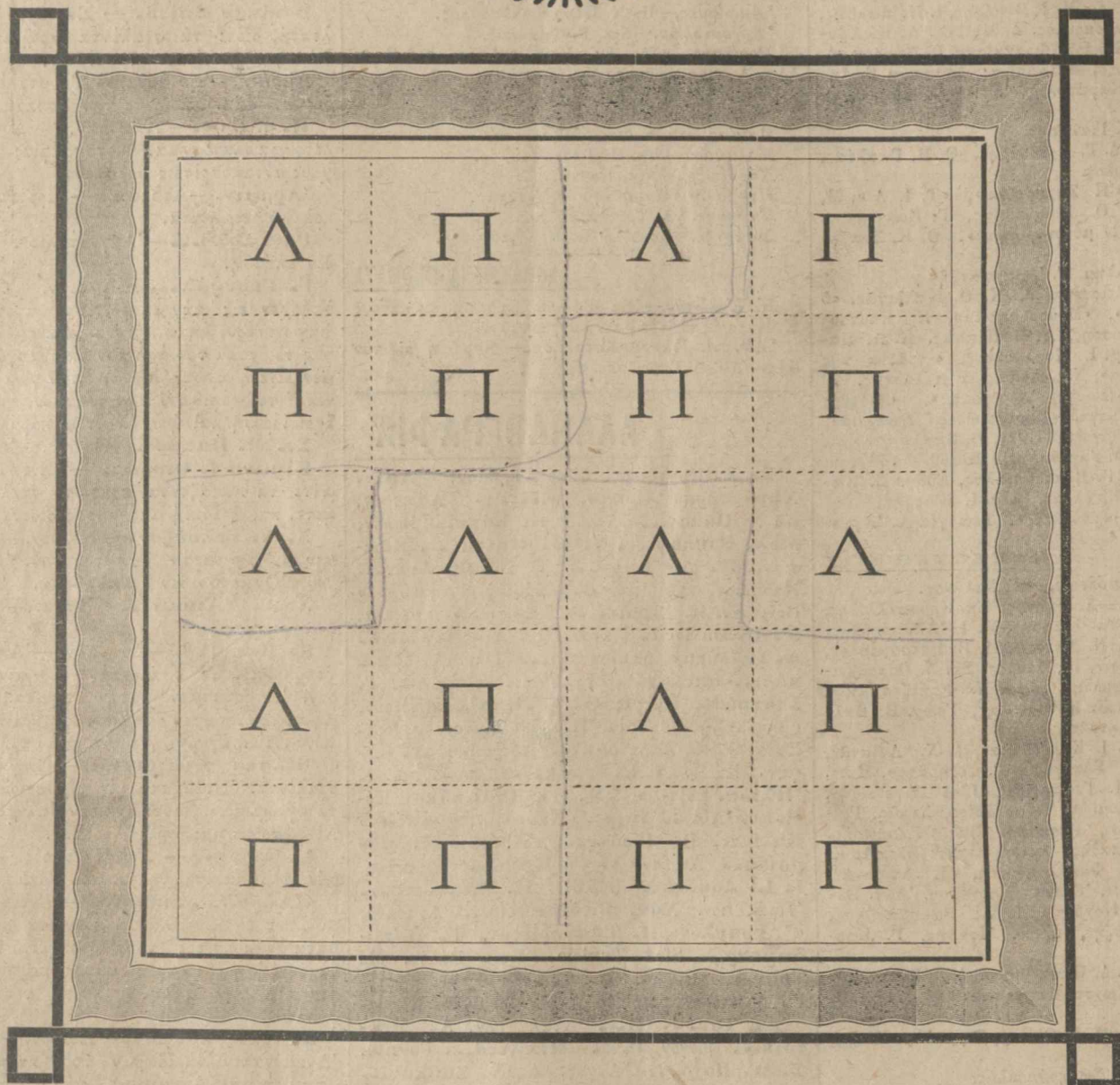
ΕΚ ΤΟΥ 34ου

Ἀμφισσης—«Ἀδράμης».

ΕΚ ΤΟΥ 35ου

Ἀθηνῶν—Ἀναστασία Τ

Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΟΥ

Ένας γεωργός όταν απέθανε αφήκεν εις τούς τέσσαρας (4) υιούς του, ένα άγρόν, εις τόν οποίον υπήρχον έν ελφ. 20 δένδρα. Δώδεκα (12) από τά δένδρα αυτά ήσαν πορτοκαλλιές, είνε δέ αυτά αι όποιαι σημειούνται μέ τό γράμμα Π, τά άλλα όκτώ (8) ήσαν λεμονιές, και σημειούνται εις τό σχήμα διά του ψηφίου Λ. Εις τήν διαθήκην του, ό άπαιτητικός βλέπετε αυτός γέρος, παρήγγελε, καθ' ένας από τούς υιούς του νά λάβη ίσον μέρος άγρου, τό όποιον μέρος νά περιέχη τρεις (3) Πορτοκαλλιές, και δύο Λεμονιές. Πώς πρέπει νά διαιρεθῇ ό άγρός;—Ζητεῖται δηλαδή νά εδρεθῇ:

— Κατά τίνα τρόπον θά διαιρέσωμεν τόν άγρόν, ούτως ώστε, καθένας έκ τών 4 υιῶν νά λάβη ίσον μέρος γῆς και νά περιέχη τρεις πορτοκαλλιές, και δύο λεμονιές.

(Εισαλή υπό Κ. Ηλιάδου ἐξ Ἀθηνῶν).

Ἡ λύσις θά γράφεται ἐπὶ τεμαχίου χάρτου εἰς σχῆμα, χωρίς πολλές ἐπεξηγήσεις.

Οἱ έκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ δύνανται νά στέλλουν γραμματόσημα τοῦ τόπου, ἐνθα διαμενοῦν.

Αἱ λύσεις γίνονται δεκταὶ εἰς τὰ γραφεῖά μας μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς μεταπροσεχούς Παρασκευῆς 25 Ἰουλίου.

Ἐκάστη λύσις διά νά ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, δεόν νά περιέχη ἐσωκλειστώσ ἐν ἀσφράγιστον και καθαρόν 10λεπτον γραμματόσημον.

Τὰ δνόματα τῶν λυτῶν θά δημοσιευθοῦν. Θά γίνῃ κλήρωσις μεταξύ αὐτῶν και θά κερδίσουν:

Ὁ πρῶτος δραχμὰς πέντε (5). Ὁ δεῦτερος δραχμὰς τρεῖς (3). Ὁ τρίτος, ὁ τέταρτος, ὁ πέμπτος και ὁ ἕκτος ἀνά δραχμὰς (2) ἑκατός.

Προσοχή εἰς τήν γραφήν τοῦ δνόματος και τοῦ τόπου τῆς ἀποστολῆς. Ἀμφότερα νά ᾖ καθαρογεγραμμένα διά νά μή γίνωται λάθη.

Ἐπὶ τοῦ φακέλλου ἐξωτερικῶς δεόν νά σημειοῦται «Διαγωνισμός 38ος».

Ὁ Διαγωνισμός οὗτος θά συνυπολογισθῇ εἰς τὰ ΕΤΗΣΙΑ ΒΡΑΒΕΙΑ διά τῶν ὑπολοίπων οἱ λῶται τῶν περισσότερῶν διαγωνισμῶν, κερδίζον κατά σειράν, ὁ 1ος δραχ. 100, ὁ 2ος δραχ. 25, οἱ 5 κατόπιν ἀνά δρ. 10 ἑκάστος και οἱ μετ' αὐτοῦς 15 ἀνά δρ. 5 ἑκάστος.